

На повечеріахъ
 пёрвой седмицы
 сѣагѡ ѡ великагѡ поста

**Голямо повечерие (на църковнославянски
език) с Велик покаен канон на св. Андрей
Критски (на съвременен български език)**

© Издателство „Свети Седмочисленици“
София
2017

Последование на вечерното богослужение през първата седмица на светия Велик пост, от понеделник до четвъртък. Голямо повечерие (на църковнославянски език) с Велик покаен канон на св. Андрей Критски (на съвременен български език).

Великое повечеріе

Глаголетъ сщ҃енникъ: Бл҃гословѣнъ бг҃ъ нѧшъ:

И начинѧютъ братїѧ: Слава тебѣ бже нѧшъ, слава тебѣ.

Цр҃ю нб҃ный, оутѣшителю, дщ҃е истины, ѡже вездѣ сѧи, и всѧ исполнѧи, сокровище бл҃гнхъ и жнзни подѧтелю, прїиди и вселѧся въ ны, и ѡчисти ны ѿ всѧкѧ скверны, и спси блже, души нѧша.

Сщ҃ый бже, сщ҃ый крѣпкій, сщ҃ый безсмертный, помилуй нѧс. Трїжды.

Слава ѿцѣ, и снѣ, и сщ҃омѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ, ѧминь.

Пресѣла трѣце, помилуй насъ: гдѣи, ѡчисти грѣхѣи
 наша: вѣко, прости беззаконїа наша: стѣи,
 посети и исцѣли немощи наша, имене твоего
 ради.

Гдѣи помилуй, **трижды.**

Слава, и нынѣ:

Оче нашъ, иже еси на небесахъ, да святится имя
 твоё, да прїидетъ црство твоё, да будетъ воля твоа,
 яко на небси и на земли. хлѣбъ нашъ насущный
 даждь намъ днесь, и остави намъ долги наша,
 якоже и мы оставляемъ должникомъ нашимъ:
 и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ
 лукаваго.

Сщеникъ: Яко твоё есть црство:

Таже, Гдѣи помилуй, **ѿ.**

Слава, и нынѣ:

Прїидите, поклонимъ црви нашему бгѣ.

Прїидите, поклонимъ и припадѣмъ хрѣту, црви
 нашему бгѣ.

Прїидїте, поклонїмся и припадѣмъ самому хрїсту,
црїевн и бгѹ нашему.

И ѡбїе глаголемъ ѡ алѡмъ ѿд: Бже, въ помоць мою
вонми: гдн, помощї ми потщїеся. Да постыдѣтсѣ
и посрамѣтсѣ ищущїи душѹ мою, да возвратѣтсѣ
вспѣть и постыдѣтсѣ хотѣщїи мнѣ слава: Да
возвратѣтсѣ ѡбїе стыдѣтсѣ глаголющїи мнѣ:
благоче, благоче. Да возрадуютсѣ и возвеселѣтсѣ
ѡ тебѣ вси ищущїи тебѣ, бже: и да глаголютъ
вѣнѹ, да возвеличатсѣ гдѣ, любящїи спсѣніе твоѣ.
Ѻзъ же ницѣхъ ѣсмь и оубогъ, бже, помози ми:
помощникъ мой и избавитель мой ѣси ты, гдн,
не закоси.

И исполнївшѣся семѹ, поѣмъ великїй канѡнъ.
Творѣніе сѣдмѣ Отца нашего андреѣ критскаго,
їерлїмскаго. Творїмъ же на кїйждо тропарь метанїѣ
ѣ.

*Следва Великїят покаен канон на св. Андрей Критски
според деня от седмицата.*

Понеделник - стр. 39

Вторник - стр. 59

Сряда - стр. 79

Четвъртък - стр. 100

След прочитането на канона се полага земен поклон, след което четецът продължава Голямото повечерие с псалмите:

Внегда призва́ти ми, оуслы́ша ма̀ бгѣ́хъ пра́вды моеѧ̀: въ ско́рби распро́странѣхъ ма̀ ѣси. Оуцѣ́дри ма̀, ѡ́ оуслы́ши мѣтвѣ́у мою. Сынѡ́ве чело́вѣчестїи, доко́лѣ тѣжко́сѣрдїи; вскѣ́ю лю́бите сѣтѣ́, ѡ́ ѡ́цете лжи; **И** оуѣ́дните, ѡ́акъ оудивѣ́ гдѣ́ прѣ́внаго своегѡ́: гдѣ́ оуслы́шитѣ ма̀, внегда́ воззва́ти ми къ немѣ́. Гнѣ́вайтесь, ѡ́ не согрѣ́шайте: ѡ́же глаго́лете въ сердца́хъ ва́шихъ, на ло́жахъ ва́шихъ оумилѣ́тесѧ. Пожри́те же́ртвѣ́ пра́вды, ѡ́ оупова́йте на гдѣ́. **Мнѡ́зи** глаго́ютѣ: кто́ ѡ́вѣ́итѣ на́мъ блгѡ́мъ; зна́менасѧ на насѣ́ свѣ́тѣ́ лица́ твоегѡ́, гдѣ́. **Д**алѣ́ ѣси́ весѣ́ліе въ се́рдцѣ́ моѣ́мъ, ѡ́ пло́дѣ́ пшени́цы, вѣ́нѣ́ ѡ́ слѣ́а своегѡ́ оумно́жишасѧ. Въ ми́рѣ́ вкѣ́пѣ́ оу҃сенѣ́ ѡ́ почи́: ѡ́акъ ты́ гдѣ́, ѣ́динаго на оупова́нїи вселѣ́хъ ма̀ ѣси.

Гдѣ́, да не ѡ́роствѣ́ю твоеѡ́у ѡ́блчи́ши мене́, ниже́ гнѣ́вомъ твоѡ́мъ нака́жеши мене́. Помѣ́лѣ́ ма̀ гдѣ́, ѡ́акъ немо́щенъ ѣ́смь: ѡ́цѣ́ли ма̀ гдѣ́, ѡ́акъ смѣ́тошасѧ кѡ́сти моѧ̀. **И** дѣ́ша моѧ̀ смѣ́тесѧ сѣ́лѡ́: ѡ́ ты́ гдѣ́, доко́лѣ; **О**брати́сѧ гдѣ́, ѡ́збѣ́ви дѣ́шѣ́ мою, спѣ́си ма̀ ра́ди мѣ́ти твоеѧ̀: **Г**ѡ́акъ нѣ́сть

ВЪ СМѢРТИ ПОМИНА́Й ТЕБѢ, ВО Я́ДѢ ЖЕ КТО̀ ИСПОВѢ́СТСА
 ТЕБѢ; ОУ́ТРАДИ́ХСА ВОЗДЫХА́НІЕМЪ МОИ́МЪ, И́ЗМѢЮ НА
 ВСА́КЪ НО́ЩЬ ЛО́ЖЕ МОЕ, СЛЕЗА́МИ МОИ́МИ ПОСТЕ́ЛЮ МОЮ
 О́МОЧУ. СМАТЕ́СА ѿ ГАРСТИ О́КО МОЕ, О́БЕТША́ХЪ
 ВО ВСѢ́ХЪ ВРА́ЗѢХЪ МОИ́ХЪ. О́ТЪПНѢ́ТЕ ѿ МЕНЕ́ ВСИ
 ДѢ́ЛАЮЩІИ БЕЗЗАКОНІЕ, Я́КЪ ОУ́СЛЫ́ША ГДЬ ГЛАСЪ ПЛА́ЧА
 МОЕГѸ. ОУ́СЛЫ́ША ГДЬ МОЛѢ́НІЕ МОЕ, ГДЬ МЛѢ́ТВѸ МОЮ
 ПРІ́АТЪ. ДА ПОСТЫДА́ТСА, И́ СМАТѸ́ТСА ВСИ ВРА́ЗНІ
 МОИ: ДА ВОЗВРА́ТАТСА, И́ ОУ́СТЫДА́ТСА СѢ́ЛѸ ВЕКѸ́РѢ.

ДОКО́ЛѢ, ГДН, ЗАВѸ́ДЕШИ МѦ ДО КОНЦА́; ДОКО́ЛѢ
 ѿВРА́ЩАЕШИ ЛИЦЕ́ ТВОЕ́ ѿ МЕНЕ́; ДОКО́ЛѢ ПОЛОЖѸ
 СОВѢ́ТЫ ВЪ ДУ́ШН МОЕ́Й, ВОЛѢ́ЗНИ ВЪ СЕ́РДЦѢ МОЕ́МЪ
 ДЕНЬ И́ НО́ЩЬ; ДОКО́ЛѢ ВОЗНЕСѢ́ТСА ВРА́ГЪ МОЙ НА
 МѦ; ПРІ́ЗРИ, ОУ́СЛЫ́ШИ МѦ ГДН БЖЕ́ МОЙ, ПРОСВѢ́ТН
 О́ЧИ МОИ, ДА НЕ КОГДА́ ОУ́СНѸ́ ВЪ СМѢ́РТЬ. ДА НЕ КОГДА́
 РЕЧЕ́ТЪ ВРА́ГЪ МОЙ: ОУ́КРѢ́ПНІХСА НА НЕГО́. СѢ́ТѸЖА́ЮЩІИ
 МНѢ ВОЗРА́ДЮТСА, Я́ЩЕ ПОДВІ́ЖУСА. Я́ЗЪ ЖЕ НА МЛѢ́ТЬ
 ТВОЮ́ ОУ́ПОВА́ХЪ: ВОЗРА́ДѢ́ТСА СЕ́РДЦЕ МОЕ́ ѿ СП́СЕНІИ
 ТВОЕ́МЪ. БОСПО́Ю ГДЕ́КН БЛГОДѢ́ЖИШЕМѸ МНѢ, И́ ПОЮ
 И́МЕНИ ГДА́ ВЫ́ШНАГО. ПРІ́ЗРИ, ОУ́СЛЫ́ШИ МѦ ГДН
 БЖЕ́ МОЙ, ПРОСВѢ́ТН О́ЧИ МОИ, ДА НЕ КОГДА́ ОУ́СНѸ́ ВЪ
 СМѢ́РТЬ: ДА НЕ КОГДА́ РЕЧЕ́ТЪ ВРА́ГЪ МОЙ: ОУ́КРѢ́ПНІХСА
 НА НЕГО́.

Сла́ва, ѿ ны́нѣ:

Аллилу́їа, аллилу́їа, аллилу́їа, сла́ва тебѣ бже.
Трижды. И покло́ны ѿ.

Гдѣ помилуй, трижды.

Сла́ва ѿ ны́нѣ:

Вз тебѣ гдѣ, воздвиго́хъ ду́шѹ мою, бже мо́й на
тѣ оупова́хъ, да не постыждеа во вѣкѣ, ниже да
посмѣю́тъ ми са врази моѿ: Ибо вси терпа́щїи тѣ,
не постыда́тсѧ. Да постыда́тсѧ беззако́ннѹщи
вотще. Пѹти твоѧ гдѣ, скажи ми, ѿ стеза́мъ
твои́мъ на́учи ма. Нача́ви ма на исти́нѹ твою,
ѿ на́учи ма: ѿкѡ ты еси́ бгъ спѣс мо́й, ѿ тебе
терпе́хъ весь де́нь. Позна́и щедро́ты твоѧ гдѣ,
ѿ мѣти твоѧ, ѿкѡ ѿ вѣка е́сть. Грѣхъ юности
моеѧ, ѿ невѣ́дѣнїѧ моего не позна́и, по мѣти
твоѣй позна́и ма ты, ра́ди блгости твоѧ гдѣ.
Блгъ ѿ пра́вѣ гдѣ, сегѡ ра́ди законоположи́тъ
согрѣша́ющымъ на пѹти. Нача́витъ крѡткїѧ на
сѣдѣ, на́учитъ крѡткїѧ пѹтѣ́мъ свои́мъ. Вси пѹти́е
гдѣи мѣть ѿ исти́на, взыска́ющымъ заветѧ егѡ ѿ
свидѣ́нїѧ егѡ. Ра́ди ймене твоегѡ гдѣ, ѿ ѡчи́сти
грѣхъ мо́й, мно́гъ бо е́сть. Кто́ е́сть челове́кѣ

бо́йса гдѣ; законоположитѣ ѣмѹ на пѹти, ѣгоже и́звѣли. Ду́ша ѣгѡ во вл́гнѣх водворѣтса, и сѣма ѣгѡ наслѣдитѣ зѣмлю. Держа́ва гдѣ бо́ицихса ѣгѡ, и завѣтѣ ѣгѡ іавѣтѣ и́мз. Очи мой выи́ду ко гдѹ, іакѡ то́й и́сторгнетѣ ѿ сѣти но́зѣ мой. При́зри на мѧ, и помѣли́ мѧ, іакѡ ѣдннорѡдѣ и́ ницѣ ѣсмь ѧзѣ. Скѡрби сѣрдца моего́ оумно́жишасѧ, ѿ нѹждѣ мои́х и́зведи́ мѧ. Вѣждь смире́нїе мое́ и́ трѣдѣ мо́й, и ѡста́ви всѧ грѣхѣ моѡ. Вѣждь врагѣ моѡ, іакѡ оумно́жишасѧ, и ненавидѣ́нїемз непра́веднымз возненавидѣ́ша мѧ. Сохрани́ ду́шу мою́, и и́збави́ мѧ, да не постыжѹса, іакѡ оупова́х на тѧ. Несло́бви́и и́ пра́ви́и прилѣпла́хсѧ мнѣ, іакѡ потерпе́х тѧ гдѣ. И́збави́ вѣже, і́ла ѿ всѣхз скорбе́й ѣгѡ.

На тѧ гдѣ оупова́х, да не постыжѹса во вѣкѣ, пра́вдою твоею́ и́збави́ мѧ, и и́зми́ мѧ. Приклони́ ко мнѣ о́ухо твое́, о́ускори́ и́зѣати́ мѧ. Бѹди ми́ въ бѣа́ защи́тителя, и въ до́мз привѣжи́ца, ѣже спѣти́ мѧ. Іакѡ держа́ва моѡ, и привѣжи́це мое́ ѣси́ ты: и́ мене́ твоегѡ ра́ди наста́виши мѧ, и препитѣ́еши мѧ. И́зведе́ши мѧ ѿ сѣти сеѧ, ю́же скры́ша ми́: іакѡ ты ѣси́ защи́титель мо́й гдѣ. Въ рѹцѣ твоѣ́ предложѹ́ ду́ху мо́й: и́збави́ мѧ ѣси́

ГДН БЖЕ ИСТИНЫ. ВОЗНЕАВІДѢЛЪ ЕСИ ХРАНАЦЫА
 СЪЕТЫ ВОТЩЕ: ЯЗЪ ЖЕ НА ГДА ОУПОВАХЪ. ВОЗРАДЮСА
 И ВОЗВЕСЕЛЮСА Ѡ МЛТИ ТВОЕЙ, ЯКЪ ПРИЗРѢЛЪ ЕСИ
 НА СМІРЕНІЕ МОЕ, СПАСАЛЪ ЕСИ Ѡ НѢЖДЪ ДУШѢ МОЮ. И
 НѢСИ МЕНЕ ЗАТВОРИЛЪ ВЪ РѢКАХЪ ВРАЖІИХЪ, ПОСТАВИЛЪ
 ЕСИ НА ПРОСТРАННѢ НОЗѢ МОИ. ПОМІЛДИ МѢ ГДН,
 ЯКЪ СКОРЕВЮ, СМАТЕСА ЯРОСТІЮ ѠКО МОЕ, ДУША МОѢ
 И ОУТРОБА МОѢ. ЯКЪ ИСЧЕЗЕ ВЪ БОЛѢЗНИ ЖИВОТЪ
 МОИ, И ЛѢТА МОѢ ВЪ ВОЗДУХАНИИХЪ: ИЗНЕМОЖЕ
 НИЩЕТОЮ КРѢПОСТЬ МОѢ, И КѢСТИ МОѢ СМАТОШАСА.
 Ѡ ВѢХЪ ВРАГЪ МОИХЪ БЫХЪ ПОНОШЕНІЕ, И СОУБѢДѢ
 МОИМЪ СѢЛѢ, И СТРАХЪ ЗНАЕМОМЪ МОИМЪ: ВІДАЩІИ
 МѢ КѢНЪ ВѢЖАША Ѡ МЕНЕ. ЗАВѢНЪ БЫХЪ ЯКЪ
 МЕРТВЪ Ѡ СЕРДЦА, БЫХЪ ЯКЪ СОУДЪ ПОГВѢЛЕНЪ. ЯКЪ
 СЛЫШАХЪ ГАЖДЕНІЕ МНОГИХЪ ЖИВУЩИХЪ ѠКРЕСТЪ:
 ВНЕГДА СОБРАТИСА ИМЪ ВКѢПѢ НА МѢ, ПРИАТИ ДУШѢ
 МОЮ СОВѢЩАША. ЯЗЪ ЖЕ НА ТѢ ГДН ОУПОВАХЪ, РѢХЪ:
 ТЫ ЕСИ БГЪ МОИ. ВЪ РѢКѢ ТВОЕЮ ЖРЕБИИ МОИ,
 ИЗБАВИ МѢ ИЗЪ РѢКИ ВРАГЪ МОИХЪ, И Ѡ ГОНАЩИХЪ
 МѢ. ПРОСВѢТИ ЛИЦЕ ТВОЕ НА РАБА ТВОЕГО, СПСИ МА
 МЛТИЮ ТВОЕЮ. ГДН, ДА НЕ ПОСТЫЖУСА, ЯКЪ ПРИЗВАХЪ
 ТѢ, ДА ПОСТЫДАТСА НЕЧЕСТІВІИ, И СНИДУТЪ ВО ЯДЪ.
 НѢМЫ ДА БѢДУТЪ ОУСТНЫ ЛЬСТИВЫА, ГЛАГОЛЮЩЫА НА
 ПРАВЕДНАГО БЕЗЗАКОНІЕ, ГОРДЫНЕЮ И ОУНИЧЖЕНІЕМЪ.
 БОЛЬ МНОГОЕ МНОЖЕСТВО БЛГОСТИ ТВОЕѢ ГДН,

ѿже скрѣилъ єси боащымъ тебѣ, содѣлалъ єси
 оуповающимъ на тѣ, предъ сыныи челоуѣческыми.
 Скрѣиши ѿхъ въ тайнѣ лица твоегѡ ѿ матѣжа
 челоуѣческа: покрѣиши ѿхъ въ кровѣ ѿ прерѣканиѣ
 ꙗзыкъ. Блгословенъ гдѣ, ꙗкѡ оудиви мѣть свою
 во градѣ ѡгражденїа. ѿзъ же рѣхъ во ѡзстѣплени
 моемъ, ѿкѣрженъ єсмь ѿ лица ѡчию твоею: сегѡ
 ради оуслышалъ єси гласъ мѣтвы моеа, внегда
 воззвахъ къ тебѣ. Возлюбите гдѣ вси прѣбени єгѡ,
 ꙗкѡ истиныи взыскаетъ гдѣ ѿ воздаетъ ѡзлѣше
 творащымъ гордыню. Мужайтеса, ѿ да крѣпнѣтса
 сѣрдце ваше, вси оуповающїи на гдѣ.

Живыи въ помоции вышнихѡ, въ кровѣ бѣа
 нѣнагѡ водворитса. Речетъ гдѣви: застѣпникъ мой
 єси, ѿ прѣбѣжище мое, бѣа мой, ѿ оуповаю на
 него. ꙗкѡ тои ѡзбавитъ тѣ ѿ сѣти ловчи, ѿ ѿ
 словесѣ матѣжна. Плещма своиа ѡстѣнитъ тѣ,
 ѿ подъ крилѣ єгѡ надѣшиса. Ордѣжемъ ѡбѣдетъ
 тѣ истина єгѡ, не оубоишиса ѿ стѣраха ноциагѡ,
 ѿ стѣрѣлыи летѣщиѣ во дни, ѿ вѣщи во тѣмѣ
 преходѣщиѣ, ѿ сѣрѣца ѿ бѣса полѣденнагѡ. Падетъ
 ѿ стѣраныи твоеа тѣсаца, ѿ тѣма ѡдеснѡю тебѣ,
 къ тебѣ же не прѣближитса. Оубѣче ѡчиима твоима
 смѡтриши, ѿ воздаѣнїе грѣшникѡвъ оузриши.

Г҃ѣхъ ты г҃ди, оупованіе мое, вѣшнаго положи азъ
 ѣси прѣбѣжище твоє. Не прїидетъ къ тебѣ зло,
 и рана не приближится тѣлеси твоєму. Г҃ѣхъ
 аг҃ломъ своимъ заповѣсть ѡ тебѣ, сохрани ти тѣ
 во всѣхъ подѣлахъ твоихъ. На рѣкахъ возмудитъ тѣ,
 да не когда преткнеши ѡ камень ногѣ твоѣ. На
 ѡспіда и воелика настѣпиши, и попереша льва и
 змія. Г҃ѣхъ на мѣ оупова, и избѣваю и: покрѣю
 и, г҃ѣхъ познѣ имѣ мое: воззовѣтъ ко мнѣ, и
 оуслышѣ ѣго: съ нимъ ѣсмь въ скорби, и змѣ ѣго: и
 прослаблю ѣго: Долготѣю днѣи исполню ѣго, и г҃авлю
 ѣму сп҃сеніе мое.

Слава, и нынѣ:

Аллѣлѣя, аллѣлѣя, аллѣлѣя, слава тебѣ бже.
 Трѣжды.

Г҃ди помилѣй, трѣжды.

Слава, и нынѣ:

Таже начинаемъ глаголати стѣхѣ со сладкопѣніемъ,
 не скорѣ, и великимъ гласомъ.

Хорът изпява:

Съ нами бѣ́зъ, разꙋмѣ́йте ꙗзы́цы, и покара́йтесь: **Г**҃ѡꙗꙗкъ съ нами бѣ́зъ.

След това четецът чете стиховете, а хорът отговаря.

Оꙋслы́шите до послѣ́днихъ землѣ́: **Г**҃ѡꙗꙗкъ съ нами бѣ́зъ.

Могꙋ́щїи покара́йтесь: **Г**҃ѡꙗꙗкъ съ нами бѣ́зъ.

Ѹще бо па́ки возмо́жете, и па́ки повѣ́ждени бꙋ́дете: **Г**҃ѡꙗꙗкъ съ нами бѣ́зъ.

И ѿ́же ꙗ́ще совѣ́тъ совѣ́щаваете, разори́тъ гдѣ́: **Г**҃ѡꙗꙗкъ съ нами бѣ́зъ.

И сло́во, ꙗ́же ꙗ́ще возглаго́лете, не превꙋ́детъ въ ва́съ: **Г**҃ѡꙗꙗкъ съ нами бѣ́зъ.

Стра́ха же ва́шегѡ не оꙋбо́и́мся, ниже́ смꙋ́тїи́мся: **Г**҃ѡꙗꙗкъ съ нами бѣ́зъ.

Гдѣ́ же бѣ́а на́шего того̀ ѡсѣ́нїи́, и то́й бꙋ́детъ на́мъ въ стра́хъ: **Г**҃ѡꙗꙗкъ съ нами бѣ́зъ.

И ꙗ́ще на него̀ надѣ́вѡса бꙋ́дꙋ, бꙋ́детъ мнѣ́ во ѡсѣ́ненїе: **Г**҃ѡꙗꙗкъ съ нами бѣ́зъ.

И оуповаѣмъ бѣдѣ на него̀, и спасаѣмъ ѿ насъ: **И҆**же съ нами бѣхъ.

Се ѡзъ и дѣти, ѡже ми даде бѣхъ: **И҆**же съ нами бѣхъ.

Людіе ходѣщи во тѣмѣ, видѣша свѣтъ велиій: **И҆**же съ нами бѣхъ.

Живѣщи во странѣ и сѣни смѣртнѣи, свѣтъ возсіаетъ на вы: **И҆**же съ нами бѣхъ.

И҆же ѡтроча родиша намъ, сѣнъ, и дадеша намъ: **И҆**же съ нами бѣхъ.

Ѣгѡже начальство бѣсть на рѣмѣ егѡ: **И҆**же съ нами бѣхъ.

И мѣра егѡ нѣсть предѣла: **И҆**же съ нами бѣхъ.

И нарицаетъ ѿ насъ егѡ, велика совѣта ѡггѣлъ: **И҆**же съ нами бѣхъ.

Чѣденъ совѣтннкъ: **И҆**же съ нами бѣхъ.

Бѣхъ крѣпокъ, властѣтель, начальникъ мѣра: **И҆**же съ нами бѣхъ.

Оцъ бѣдѣцагѡ вѣка: **И҆**же съ нами бѣхъ.

Хорът отново изпява:

Сз нами б҃гъ, разꙋмѣйте ꙗзыцы, и покарѣйтеся:
ІѦко съ нами б҃гъ.

Слава: Съ нами б҃гъ:

И нынѣ: **ІѦ**ко съ нами б҃гъ.

Четецът продължава:

День прешѣдъ, бѣгодарю тѣ гдѣи, вечеръ, прошѣ, съ нощію безъ грѣхѣ подѣждь мѣ спсе, и спси ма.

Слава: **Д**ень прешѣдъ, славословлю тѣ вѣко, вечеръ, прошѣ, съ нощію безсвѣдѣнство подѣждь мѣ спсе, и спси ма.

И нынѣ: **Д**ень прешѣдъ, пѣснословлю тѣ ст҃ый, вечеръ, прошѣ, съ нощію ненавѣтенъ подѣждь мѣ спсе, и спаси ма.

Безплѣтное ѣстество херꙋвѣмское, немѣлчными пѣсньми тѣ славословятъ. Шестокрылая живѣтнаа серафѣми, непрестѣнными гласы тѣ превозносамтъ: ѡггловъ же всѣ вѣнства тристѣми пѣсньми тѣ восхвалѣютъ. Прѣжде бо всѣхъ ѣси сѣи оцѣ, и совезначѣльна ѣмаши твоего сѣа: и

равночѣстна носѣи дѣла жнзни, трѣцы гввлѣши
 нераздѣльное. Престѣла дѣо мѣи вжѣа, и ѣже слѣва
 самовѣдцы и слѣги: прѣрѣкз же и мѣнкз всѣи лнцы,
 гѣкв безмѣртнѣ и мѣще жнзнь: ѡ всѣхз молнтелѣ
 прилѣжнѣ, гѣкв всѣи ѣсмы вѣдѣхз. Да прѣлестн
 и звѣвльшесѣ лѣкѣвагѣ, гѣгльскѣю копѣемз пѣснь:
 сѣый, сѣый, сѣый, трнсѣый гѣи, помнлѣи и спсѣи
 насѣ, амннѣ.

И ѡбѣе ннзкнмз глѣсомз:

[а] Вѣрѣю во ѣднѣнаго бѣа ѡцѣа всѣдержнтелѣ, творцѣа
 нѣѣ и землн, вндрнмымз же всѣмз и невндрнмымз. [б]

И во ѣднѣнаго гѣа иѣса хрѣта, сѣна вжѣа, ѣдннорѣднаго,
 ѣже ѡ ѡцѣа рѣждѣннаго прѣжде всѣхз вѣкз. свѣта
 ѡ свѣта, бѣа иѣстннна, ѡ бѣа иѣстннна, рѣждѣнна,
 не сотворѣнна, ѣднносѣщна ѡцѣу, и мже всѣа бѣша.

[в] Насѣ рѣдн челѣвѣкз, и насѣгѣ рѣдн спсѣннѣа
 сшѣдшаго сѣ нѣсѣ, и воплотнвшѣагѣа ѡ дѣа сѣа и
 мѣи дѣвы, и вѣчелѣвѣчшѣа. [г] Распѣтаго же за ны
 при понтнѣстѣмз пѣлѣтѣ, и страдѣвша, и погрѣвѣна.

[д] И воскресшаго вѣ трѣтнѣ дѣнь, по писѣннѣмз. [е]
 И возшѣдшаго на нѣсѣа, и сѣдѣща ѡдеснѣю ѡцѣа.

[ж] И пакн гравѣщаго со слѣвою ѣдннѣи жнвѣымз и
 мѣртвымз, ѣгѣже црѣтвню не вѣдетѣ концѣа.

[И] И въ дѣхѣ сѣдмѣи, гдѣ животворящаго, иже ѿ оца
исходящаго, иже со оцемъ и сномъ спокланѣема и
славима, глаголашаго пророки. **[А]** Во единѣ сѣдмѣи,
соборнѣи и апльскѣи црковѣ. **[И]** Исповѣдѣи единѣ
крщеніе, во ѡставленіе грѣхѣвъ. **[А]** Чая воскресѣи
мертвыхъ: **[В]** И жизни вѣдущаго вѣка, аминь.

*След това свещеникът, застанал пред царските двери,
изпява следващите стихове, а хорът повтаря след него. На
всеки от стиховете изпети от свещеника се полага земен
поклон.*

И авіе, Пресѣдмѣи: всѣ глаголютѣ по двѣжды, кромѣ
Пресѣдмѣи влчце, ѣже глаголетѣ трѣжды.

Пресѣдмѣи влчце вѣце, молѣи ѿ насъ грѣшныхъ.

Всѣ нѣныя сны сѣдмѣи агглы и архагглы молѣте ѿ
насъ грѣшныхъ.

Сѣдмѣи іѡанне пророче, и прѣтече, и крѣтителю гдѣ
нашегѡ іиса хрѣта, молѣи ѿ насъ грѣшныхъ.

Сѣдмѣи слави и аплы, прѣрѣцы и мѣнцы, и вси сѣдмѣи,
молѣте ѿ насъ грѣшныхъ.

Прѣвни и вѣгонѣни оцы наши, пѣстырѣи и
оучителѣи вселѣнныя, молѣте ѿ насъ грѣшныхъ.

Здѣ же глаголетца ѿ свѣтѣхъ храма.

Неповѣдима, ѿ непостижима, ѿ бжѣственнаа сіло ѿчнѣнаго ѿ животворѣщаго крѣта, не ѡстаѣи насъ грѣшныхъ.

Бже, ѡчисти насъ грѣшныхъ.

Бже, ѡчисти насъ грѣшныхъ, ѿ помѣлѣи насъ.

Таже: Трисѣбѣе, безъ поклѣновъ. Пресѣла прѣце: Оче нашъ:

И поемъ тропарѣ сіа въ понедѣльникъ ѿ въ средѣ вечера, во гласѣ бѣ.

Просвѣти очи мои хрѣте бже, да не когда оуснѣ въ смѣрть, да не когда речѣтъ врагъ мой: оукрѣпѣхса на него.

Глава: Застѣпникъ души моеа бди бже, ѿакъ посредѣ хождѣ свѣтѣи многихъ, ѿзбѣви мѣ ѿ нихъ, ѿ спси мѣ бже, ѿакъ члвѣколюбецъ.

И нынѣ, бѣгородиченъ: ѿакъ не ѿ мамы дерзновеѣи за премнѣгѣа грѣхѣи наша, ты ѿже ѿ тебе рѣждашася моли, вѣце дѣво: многѣ во мѣжетъ молѣнїе мѣтрнее ко бѣгосѣрдїю вѣки. не прѣзри грѣшныхъ мольбѣи

всечѣтаа, ѿакѡ млѣтливѡ ѣсть, и спастнè могий, иже и страда́ти ѡ насѡ и́звѡливый.

Ины тропари́ во вто́рниках и во четвѣрто́ках вѣчера, во гласѣ и́:

Неви́димыхъ вра́гъ мо́ихъ неувѣпáнїе вѣси гдѣи, и ѡка́нныа плѣти моеѡ неможѣнїе вѣси создáвый мѡ. тѣмже во рѣцѣ твоеи предаю дѡухъ мо́й, покрый мѡ крилѡма твоеѡ бѣгостн, да не когда оу́снѡ во смѣрть, и оумныа мои ѡчи просвѣтн во наслаждѣнїе бѣжѣственныхъ словесѡ твоихъ, и воздвигни мѡ во вре́ма бѣгопотрѣбно къ твоєму́ славослѡвїю, ѿакѡ ѣдинъ бѣгъ и члѣвѣколю́бецъ.

Сти́хъ: При́зри, и оу́слыши мѡ, гдѣи бѣже мо́й:

И́акѡ стра́шенъ сѡдъ тво́й гдѣи, ѡггáломъ предсто́ящимъ, челоуѣкѡмъ вводимымъ, кни́гамъ разгнѣ́аемымъ, дѣлѡмъ испытѡемымъ, помыслѡмъ истазѡемымъ: кїи сѡдъ вѡдетъ мнѣ зачáтомѡ во грѣсѣхъ; ктѡ ми пла́мень оу́гаситъ; ктѡ ми тьмѡ просвѣтитъ; ѡще не ты гдѣи, помнѡеши мѡ, ѿакѡ члѣвѣколю́бецъ.

Слáва: Слѣзы мнѣ да́ждь бѣже, ѿкоже иногда женѣ грѣшницѣ: и сподѡби мѡ ѡмочити нѡзѣ твоеи,

Ѣже мѧ ѿ пѣти прѣлести свободѣвшиа, ѡ мѣро
бл҃годуханїа тебѣ приноси́ти, житїе чисто, пока́нїемъ
мнѣ создáнное, да оуслы́шѸ ѡ ѡзѣ желáемый твоѡй
гласъ: вѣра твоѧ спсѣ тѧ, ѡдѣ въз мѣрѣ.

И нынѣ, вѣгородиченъ: Непосты́днѸю, вѣце, наде́ждѸ
твоѡю ѡмѣа, спасѣа, предста́тельство твоѡе стажа́въ,
пречѣтаа, не оубо́иа: поженѸ врагѣ моѧ, ѡ побѣждѸ
ѧ, во є́дїнъ ѡволокїиа, ѡакѡ въз бронѧ крѡвъ твоѡй,
ѡ всемогѸщю твоѡю по́мощь, мола́а вопїю ти:
вѣлчце, спсѣ мѧ мѣтвами твоѡими, ѡ возста́ви мѧ
ѿ мра́чнагѡ сна къ твоємѸ славо́вїю, сїлою ѡзѣ
тебѣ вопло́тївшагѡа сѣа бж҃їа.

Гдѣ помѣлѸи, мѣ.

Слава, ѡ нынѣ: ЧтнѣишѸю херѸвїмъ:

Именемъ гдѣнимъ бл҃гословѣ, ѡтче.

Іерей: Мѣтвами сѣвѣхъ ѡтѣцъ на́шихъ, гдѣ и҃исе
хр҃тѣ бж҃е на́шъ, помѣлѸи на́съ, ѡмїнь.

И мѣтвѸ сїю великагѡ васїла:

Гдѣ гдѣ, ѡзбавлѣи на́съ ѿ всѧкїа стрѣлы лѣтѧщїа
во днѣ, ѡзбавѣи на́съ ѡ ѿ всѧкїа вѣщи во тьмѣ
прехѡдѧщїа. Прїимѣ жерѣтвѸ вѣчернѸю рѣкъ на́шихъ

воздѣаніе. Сподоби же насъ и нощное поприще безъ порока прейти, неискꙋшенны ѿ злыхъ. И избави насъ ѿ всякаго смꙋщенїа и боазни, ꙗже ѿ діавола намъ прибывающїа. Дарѹи душамъ нашимъ оꙋмиленіе, и помысловъ нашимъ попеченіе, ѣже на страшнѣмъ и праведнѣмъ твоємъ срдѣ испытанїа. Пригвозди страхꙋ твоємꙋ плꙋти наша, и оꙋмертви оꙋды наша сꙋщїа на земли: да и соннымъ безмолвіемъ просвѣтїмса зрѣнїемъ срдѣвъ твоихꙋ. Ѹмнї же ѿ насъ всякое мечтанїе неподобное, и похоть вреднꙋ. Возстави же насъ во время молитвы, оꙋтверждены въ вѣрѣ, и преспѣвающїа въ заповѣдехꙋ твоихꙋ, блговоленїемъ, и блгостїю єдинороднаго сїа твоегꙋ: съ нимже блгословенъ єси, съ претѣымъ, и блгїмъ, и животворящїмъ твоимъ дхꙋмъ, нынѣ и прїснꙋ, и во вѣки вѣкꙋвъ, аминь.

И ѡбїе: Прїидїте, поклонїмса: **трижды.** И поклѣны **г.** **Таже ѡаломъ н:**

Помилѹи мѧ бже, по велицѣи мїлостї твоєй и по множествꙋ щедрѣтꙋ твоихꙋ ѡчисти беззаконїе моє. Нипаче ѡмыи мѧ ѿ беззаконїа моего, и ѿ грѣхꙋ моего ѡчисти мѧ. ꙗкꙋ беззаконїе моє ѡзъ знаю, и грѣхꙋ мой предо мною єсть вїнꙋ.

Тебѣ единомѹ согрѣшихъ, и лѹкавое предъ тобою
 сотворихъ, ѿкѡ да ѡправдишиа во словесѣхъ
 твоихъ, и повѣдиши, внигда сдѣти ти. Се бо въ
 беззаконіихъ зачатъ єсмь, и во грѣсѣхъ роди ма
 мати моѧ. Се бо истинѹ возлюбилъ єси, безвѣстнаа
 и тайнаа премѹдрости твоеѧ ѡбвилъ ми єси.
 Ѡкропиши ма ѹсѡпомъ, и ѡчищуа: ѡмыеши ма,
 и паче снѣга ѡбѣлѹа. Бла҃гѹ моемѹ дааи радость
 и веселіе, возрадуютса кѡсти смиренныа. Ѡбрати
 лице твое ѡ грѣхъ моихъ, и всѧ беззаконіа моѧ
 ѡчисти. Сердце чисто созижди во мнѣ бже, и дхъ
 правъ ѡбнови во ѹтробѣ моеи. Не ѡвержи мене
 ѡ лица твоегѡ, и дха твоегѡ стѣгѡ не ѡими
 ѡ мене. Воздаждь ми радость спсѣніа твоегѡ, и
 дхомъ влчнимъ ѹтверди ма. Научѹ беззаконныа
 пѹтѣмъ твоимъ, и нечестивѣи къ тебѣ ѡбратятса.
 Избави ма ѡ кровей бже, бже спсѣніа моего,
 возрадуютса азѹкъ мой правдѣ твоеи. Гди, ѹстниѣ
 мои ѡверзеши, и ѹста моѧ возвѣстятъ хвалѹ
 твою. ѿкѡ аще бы восхотѣлъ єси жертвы, далъ
 быхъ ѹбѡ: всесоженіа не блговолиши. Жертва
 бл҃гѹ дхъ сокрѣшенъ: сердце сокрѣшенно и смиренно
 бл҃гѹ не ѹничижитъ. Ѹблжи гди, блговоленіемъ
 твоимъ сіѡна, и да созиждутса стѣны іерлѣмскіа.
 Тогда блговолиши жертвѹ правды, возношеніе и

всесожегашама: тогда возложатъ на олтарь твой
 тельцы.

Гдѣи, оуслыши молитву мою, и вопль мой къ тебѣ
 да прїидетъ. Не ѡврати лица твоего ѡ менѣ:
 вонъже яще день скорблю, приклони ко мнѣ оухо
 твое: вонъже яще день призову тѣ, скорю оуслыши
 ма. Яко исчезоша яко дымъ днѣи мои, и кости
 мои яко сущило сохоташа. Оуазвены быхъ яко
 трава, и изише сердце мое, яко забыхъ инести
 хлѣбъ мой. Ѹ глаза воздыханїа моего, прильпе
 кость моя плоти моеи. Оуподобихся несыти
 пустыннѣи, быхъ яко ночный вранъ на нѣрици.
 Бдѣхъ, и быхъ яко птица, ѡсѡбашася на здѣ.
 Весь день поношахъ ми врази мои, и хвалации ма
 мною кленяхуся. Зане пепелъ яко хлѣбъ їадохъ,
 и питїе мое съ плачемъ растворяхъ. Ѹ лица гнѣва
 твоего и яроути твоеа, яко вознесъ низвергла ма
 сѣи. Днѣи мои яко сѣнь оуклонїшася, и азъ яко
 сѣно изсехохъ. Ты же гдѣи, во вѣкъ превыкаеши, и
 памать твоа въ родъ и родъ. Ты воскресъ оуцѣдриши
 сїѡна: яко время оуцѣдрити сѣго, яко прїиде время.
 Яко благоволиша раби твои каменїе сѣго, и переть
 сѣго оуцѣдратъ. И оубоатся їзбыцы ѣмене гдѣи,
 и вси царїе зѣмстїи славы твоеа. Яко созиждетъ

ГДЪ СІѠНА, Ѳ ІАВІТСА ВО СЛѠВѢ ВО СЛѠВѢ СВОЕЙ.
 Призрѣ на молѣтвѣ смирѣнныхъ, Ѳ не оуничжи
 молѣнїа ѳхъ. Да напишетса сїе въ родѣ ѳнъ, Ѳ
 людіе зїждемїи воєхвалѣтх гдѣ. Іѡкв прїнїче съ
 высоты сѣбїа своєа, гдѣ съ нѣсе на зѣмлю призрѣ:
 Оуслышати воздыханїе ѡкованныхъ, разрѣшїти
 сыны оумерщвлѣнныхъ: Возвѣстїти въ сїѡнѣ ѳма
 гдѣне, Ѳ хвалѣ сѣгѡ во іерусалїмѣ. Внегда обратнса
 людемъ въ ѡпѣ, Ѳ царѣмъ ѣже работати гдѣви.
 Ѡвѣща сѣмѣ на пѣтї крѣпости сѣгѡ, оумалѣнїе
 днѣй моѳхъ возвѣстї ми. Не возведї мене въ
 преполовѣнїе днѣй моѳхъ, въ родѣ родѡвъ лѣта
 твоѡ. Въ началѣхъ ты гдѣ, зѣмлю ѡсновѣлъ сѣсї, Ѳ
 дѣла рѣкѣ твоєю сѣтъ нѣса. Тѡ погївѣтх, ты же
 пребывѣеши: Ѳ всѡ ѳкв рїза ѡветшѡютх, Ѳ ѳкв
 ѡдеждѣ свїеши ѡ, Ѳ ѳзмѣнѣтса. Ты же тѡйжде
 сѣсї, Ѳ лѣта твоѡ не ѡскѣдѣютх. Сынове рѣвъ
 твоѳхъ вселѣтса, Ѳ сѣма ѳхъ во вѣкх ѳсправнса

Млѣтва манассїн царѡ іудѣйска:

Гдѣ вседержїтелю, вѣже ѡтѣцъ нашнхъ, авраѡмовъ,
 Ѳ ісаѡковъ, Ѳ іѡквѣль, Ѳ сѣмене ѳхъ прѣведнагѡ:
 сотворївый нѣо Ѳ зѣмлю со всею лѣпотѡю ѳхъ,
 свѣзѡвый море слѡвомъ повелѣнїа твоєгѡ,

заключивый безднѹ, и запечатствовавый ю
 страшнымъ и славнымъ именемъ твоимъ, ѿгѣже
 всѣа боѣтса, и трепещѹтъ ѿ лица силы твоеѣ
 ꙗкѡ непостоѣнно великолѣпие славы твоеѣ (ꙗкѡ
 никтоже постоитъ предъ великолѣпиемъ славы
 твоеѣ), и не стерпимъ гнѣвъ, ѿже на грѣшники
 преценѣа твоегѡ. Безмѣрна же и неизслѣдованна
 мѣлостъ ѡбѣщанѣа твоегѡ: ты бо еси гдѣ вышній,
 блгѡтробенъ. долготерпѣливъ и многомѣлостивъ,
 и кѣмъ ѡ слѡбахъ челоѣческихъ. Ты гдѣ, по
 мнѡжествѹ блгости твоеѣ, ѡбѣщѣлъ еси покаѣнѣ
 и ѡставленѣе согрѣшившимъ тебѣ, и мнѡжествомъ
 щедрѡтъ твоихъ, ѡпредѣлилъ еси покаѣнѣ
 грѣшникомъ во спсѣнѣе. Ты оубѡ гдѣ вѣже силъ,
 не положилъ еси покаѣнѣ праведнымъ, авраѣмѹ
 и ісаѣкѹ и іаковѹ, не согрѣшившимъ тебѣ. Но
 положилъ еси покаѣнѣ на мнѣ грѣшнѣмъ: занѣ
 согрѣшихъ пѣче числа песка морскагѡ. Оумнѡжишасѣ
 беззакѡнѣа моѣ, гдѣ, оумнѡжишасѣ беззакѡнѣа
 моѣ: и нѣсмь достѡинъ воззрѣти, и видѣти
 высотѹ нѣндю ѿ мнѡжества неправдъ моихъ.
 Слѣченъ есмь многими оубѡлами желѣзными, во ѿже
 не возвестѣи главы моѣ, и нѣсть мнѣ ѡславленѣа:
 занѣ прогнѣвахъ ѿросѣть твою, и лѹкавое предъ
 тобою сотворихъ, не сотворивый воли твоеѣ, и не

сохранѣвый повелѣній твоихъ. И нынѣ приклоняю колѣна сердца, прѣвѣѣ ѿ тебе благоути: согрѣшихъ гдѣи, согрѣшихъ, и беззаконїа моѣ ѣзъ вѣмъ: но прошѣ молюся, ѡслави мѣ гдѣи, ѡслави мѣ, и не погуби мене со беззаконїи моими. Нижѣ въ вѣкъ враждовавъ соблюдеши словъ моихъ, нижѣ ѡсѣдиши мѣ въ пренеподнихъ землїи. Занѣ ты ѣси бже, бгъ кающихся, и на мнѣ гавиши всю благоути твою, ѣкв недостойна сѣща спсѣши мѣ, по мнозѣи милоути твоѣи, и восхваляю тѣа въиѣ во днѣхъ живота моего: ѣкв тѣа поѣтъ всѣа сила небнаа, и твоѣа ѣсть слава во вѣки вѣковъ, аминь.

Трїстѣе, и метанїа трї. Престѣа трїце: Оче нашъ:

Возгласъ: **Ѧкв** твоѣа ѣсть црѣтво:

След възгласа на свещеника хорѣт изпява следващите тропари.

И тропарї сїѣ, во гласъ Ѣ:

Помилѣи насъ гдѣи, помилѣи насъ: всѣакагѡ бо ѡвѣта недодѣлююще, сїю ти молиѣвѣ ѣкв влѣѣ грѣшнїи приносимъ: помилѣи насъ.

Слава: **Гдѣи**, помилѣи насъ: на тѣа бо оуповахомъ, не прогнѣвайся на ны сѣлѡ, нижѣ помани беззаконїи

нашихъ: но призри и нынѣ ѿкакъ бѣгословенъ, и
избави ны ѿ врагъ нашихъ: ты бо еси бѣгъ нашъ,
и мы людемъ твоимъ, вси дѣла рѣкѣ твоимъ, и имя
твое призываемъ.

И нынѣ: Милосердїа двѣри ѿверзи намъ бѣгословеннаа
бже, надѣющїица на тѣ да не погнѣнемъ, но да
избавимца тобою ѿ вѣдъ: ты бо еси спсѣнїе рода
хрѣтїанскаго.

Гдѣ помилуй, м.

Слава, и нынѣ: Чтнѣишю херувїмъ:

Именемъ гдѣнимъ бѣгословн, ѿтче.

Сщїенникъ: Молїтвами сѣтыхъ ѿтца нашихъ, гдѣ
їице хрѣтѣ, бже нашъ, помилуй насъ, амїнь.

И молїтвѣ:

**Вѣко бже ѿче вседержителю, гдѣ, снѣ единородный
їице хрѣтѣ, и сѣый дше, едїно бжество, едїна сила,
помилуй мѣ грѣшнаго: и ѿмнже вѣси судьбамн,
спси мѣ недостѣйнаго раба твоего, ѿкакъ бѣгословенъ
еси во вѣки вѣкѣвъ, амїнь.**

Прїидїте, поклонїмся: **трьжды. ѿ метанїа г. ѿ
ѡбїе:**

Гдѣ, оуслыши мѣтвѣ моѹ, вѣдши моленїе моѹ
во истинѣ твоѣй, оуслыши мѣ въ правдѣ твоѣй:
ѿ не вѣди въ сѣдѣ из рабѹмъ твоїмъ, ѣкѹ не
ѡправдїтсѣ предѣ тобою всѣмъ живїмъ. ѣкѹ погна
врагѣ дѣшѣ моѹ, смѣрилѣ ѣсть въ зѣмлю живѹтѣ
моѹ: Посадилѣ мѣ ѣсть въ тѣмныхъ, ѣкѹ мѣртвѣмъ
вѣка. ѿ оуны во мнѣ дѣхъ моѹ, во мнѣ смѣтѣмъ
сѣрдце моѹ. Помѣнѣхъ днѣ дрѣвнїмъ, побѣхѣмъ во
всѣхъ дѣлѣхъ твоїхъ, въ творенїихъ рѣкѣ твоѣю
побѣхѣмъ. Воздѣхъ къ тебѣ рѣцѣ моѹ: дѣша мѣ
ѣкѹ зѣмля безводнаѣ тебѣ. Скѹрѹ оуслыши мѣ
гдѣ, исчезѣ дѣхъ моѹ: не ѡвратнѣ лицѣ твоегѹ
ѡ менѣ, ѿ оуподѣлюсѣ ннзходѣщымъ въ рѣкѣ.
Слышанѣ сотворнѣ мнѣ завтра мѣтѣ твоѹ, ѣкѹ на
тѣ оуповѣхъ. Скажнѣ мнѣ гдѣ пѣть, вѣнѣже пойдѣ,
ѣкѹ къ тебѣ взѣхъ дѣшѣ моѹ. Измнѣ ма ѡ врагѣ
моїхъ, гдѣ къ тебѣ прибѣгѹхъ, наѣчнѣ ма творнѣти
вѣлю твоѹ, ѣкѹ ты ѣснѣ бѣхъ моѹ. Дѣхъ твоѹ блгнѣ
настѣвитѣ мѣ на зѣмлю правѣ. ѿ мене твоегѹ рѣднѣ
гдѣ, живнѣши мѣ, правдою твоѣю нзведѣши ѡ печѣли
дѣшѣ моѹ: ѿ мѣтнѣю твоѣю потребнѣши врагнѣ моѹ,

и погубиши всѧ стужающыя души моеѣ, ѿкъ азъ
рабъ твоѣ ѣсмь.

Слава въ вышнихъ бгѹ, и на земли мирѹ, въ
человѣцѣхъ бгволеніе. Хвалимъ тѧ, бгословимъ
тѧ, кланяемъ ти са, славословимъ тѧ, благодаримъ
тѧ, великіа ради славы твоеѧ. Гдѣ црѣ нбный, бже
оце вседержителю, гдѣ снѣ единородный иисе хрѣте, и
сѣый душе: гдѣ бже, агче бжій, снѣ оць, вземлай
грѣхъ міра, помилуй насъ: вземлай грѣхѣ міра,
прѣимѣ млтвѹ нашѹ, сѣдай ѡдеснѹю оца, помилуй
насъ. ѿкъ ты сѣи единъ сѣхъ, ты сѣи единъ гдѣ,
иисе хрѣтосъ, въ славу бга оца, аминь.

На всѧкъ нощь бгословаю тѧ, и восхваляю ѿма
твоѣ во вѣки, и въ вѣкѣхъ вѣка.

Гдѣ, прѣбжице близъ сѣи намъ въ родѣ и родѣ. азъ
рѣхъ: гдѣ, помилуй ма, ищелѣи душѹ мою, ѿкъ
согрѣшихъ тебѣ. Гдѣ, къ тебѣ прѣбгохъ, научѣ
ма творити волю твою, ѿкъ ты сѣи бгъ мой:
ѿкъ оу тебѣ источникъ животѧ, во свѣтѣ твоѣмъ
оузримъ свѣтѣ. Прѣбви млть твою вѣдущыма
тѧ.

ТѢЖЕ: Сподоби гдѣи въ нощь сѣю безъ грѣхѣхъ сохрани тисѣѣ намъ. бѣгословенъ єси гдѣи, вѣже ѡтѣцъ нашихъ, и хвалѣно, и прославлено ѣма твоє во вѣки, ѡмнѣнь.

ВѢДИ гдѣи, млѣть твоѣ на насъ, ѣакоже оуповѣхомъ на тѣ. бѣгословенъ єси гдѣи, на вѣчїи ма ѡправданїемъ твоимъ. бѣгословенъ єси вѣко, вразумїи ма ѡправданїемъ твоимъ. бѣгословенъ єси сѣбїи, просвѣтїи ма ѡправданїи твоимѣи. Гдѣи, млѣть твоѣ во вѣкѣхъ, дѣлѣхъ рѣкѣхъ твоєхъ не презри. тебѣ подобѣетъ хвалѣ, тебѣ подобѣетъ пѣнїе, тебѣ слава подобѣетъ, ѡцѣхъ, и снѣхъ, и сѣомѣхъ дѣхъ, нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣхъ, ѡмнѣнь.

Тристѣе. Престѣѣѣ трѣце: **Ѡче** нашихъ:

Сѣенникъ: **Ѣ**кѣ твоє єсть црѣтво:

ТѢЖЕ поемъ велегласнѣ и коснѣ, на гласъ **Ѥ:**

Гдѣи силъ съ нами вѢди, и нѣгѣ во рѣзвѣ тебѣ помощника въ скорбехъ не ѣмамы: гдѣи силъ, помнѣи насъ.

Сѣихъ ѣ: Хвалїте вѣѣ во сѣбїихъ єгѣ, хвалїте єгѣ во оутверженїи силы єгѣ. **Гдѣи** силъ, съ нами вѢди:

Сти́хъ в̑: Хвалі́те є̀гò на сі́лахъ є̀гò, хвалі́те є̀гò по мно́жествѹ вели́чествіа є̀гò. Гд̑и сі́лахъ, съ на́ми бѹди:

Сти́хъ г̑: Хвалі́те є̀гò во гл̑сѣ́ трѹбенѣмъ, хвалі́те є̀гò во ѱалтѣ́ри и гд̑слехъ. Гд̑и сі́лахъ, съ на́ми бѹди:

Сти́хъ д̑: Хвалі́те є̀гò въ тѹмпа́нѣ́ и ли́цѣ́, хвалі́те є̀гò во стру́нахъ и о́рганѣ́. Гд̑и сі́лахъ, съ на́ми бѹди:

Сти́хъ є̀: Хвалі́те є̀гò въ кѹмва́лѣхъ доброгласныхъ, хвалі́те є̀гò въ кѹмва́лѣхъ восклицаніа: вса́кое ды́ханіе да хва́литъ гд̑а. Гд̑и сі́лахъ, съ на́ми бѹди:

Хвалі́те б̑га во сѣ́бѣхъ є̀гò, хвалі́те є̀гò во о́утверженіи сі́лы є̀гò.

Гд̑и сі́лахъ, съ на́ми бѹди, и́нѡгѡ во р̑звѣ́ тебѣ́ помѡщника въ скѡ́рбехъ не і́мамы: гд̑и сі́лахъ, помі́лѹи насъ.

Сла́ва: Гд̑и, ѡ́це не бы́хомъ сѣ́бѣ́ твоѡ́ и мѣ́ли мѣ́твенники, и бл̑госѣ́ннѡ твоѡ́ мѣ́лѹющѹю насъ: ка́кѡ смѣ́ли бы́хомъ с̑се, пѣ́ти т̑а, є̀гѡ́же славослѡ́вѣтъ не пресѣ́ннѡ ѡ́ггн; сердцеѣ́дче, пощади́ дѹшы́ на́ша.

И нынѣ: Мно́гѡмъ мно́жествѡ мои́хъ вѣ́це прегрѣ́шеній, кѡ тебѣ́ привѣ́гохъ чѣ́стаѡ, спѣ́сѣніѡ трѣ́буѡ. поспѣ́ти немо́ществу́ющею мою́ ду́шю, и моли́ сѡна твоего́ и вѣ́а на́шего, да́ти ми ѡ́ставленіе, ꙗ́же содѣ́лахъ лю́тыхъ, ѡ́ди́на бл҃гослове́ннаѡ.

Всесѣ́лаѡ вѣ́це, во вре́мѡ живо́та моего́ не ѡ́стави мене́, челове́ческому́ предста́тельству́ не вѣ́ри ма́: но сама́ заступни́, и помѡ́ли ма́.

Всѣ́ оупова́ніе моѣ́ на те́ѡ возлагаю́, мѣ́ти бж҃їѡ, сохрани́ ма́ подъ кро́вомъ твои́мъ.

Гд҃и помѡ́ли, м҃.

Иже на вса́кое вре́мѡ и на вса́кій ча́съ, на нѣ́си и на зе́мли покланѣ́емый и сла́вимый хр҃́те бж҃е, долготерпѣ́ливе, многомѡ́лтиве, многобл҃гѡу́тробне, ꙗ́же пра́вдыѡ любя́и и грѣ́шныѡ ми́лѡи, ꙗ́же вса́ зовы́и ко спѣ́сѣнію ѡ́бѣща́ніѡ ра́ди вѣ́дущихъ бла́гъ. са́мъ гд҃и, при́ими и на́ша въ ча́съ се́й мѡ́твы, и испра́ви живо́тъ на́шъ кѡ заповѣ́демъ твои́мъ: ду́шы на́ша ѡ́свѣ́ти, тѣ́лесѡ ѡ́чисти, помышле́ніѡ испра́ви, мы́сли ѡ́чисти, и и́збави на́съ ѿ вса́кѡѡ еко́рви, зѡ́лы и волѣ́зней: ѡ́градѣ́ на́съ стѣ́ими твои́ми ѡ́гглы, да ѡ́полче́ниемъ ѡ́хъ соблю́деми и

наставлáеми, достíгнемъ въ соединéнiе вѣры, и въ рáзумъ непристѹпныя твоеà славы: ꙗкѡ бlгословéныхъ єси во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Гдн помíлуй, **тpижды.**

Слава, и нынѣ: Чтнѣишю херувiмъ:

Именемъ гднимъ бlгословè, Отче.

Сщiенникъ: Бже, оуцèдри ны:

Следва молитвата на св. Ефрем Сирин.

И творимъ ꙗ поклóны великiа, съ млтвою с'тáгw єфрèма, и прóчихъ бi:

Гдн и вlко животà моегѡ, дхъ прáздности, оунынiа, любоначáлiа и прáзднослóвiа не дáждь мнè.

Полага се земен поклон.

Дхъ же цѣломудрiа, смиреномудрiа, терпѣнiа и любвè, дáрдн мнè рабѹ твоемѹ.

Полага се земен поклон.

Ѣи гдн црю, дáрдн мнè зрѣти моã прегрѣшéniа, и не ѡсѹждáти брáтѡ моегѡ: ꙗкѡ бlгословéныхъ єси во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Полага се земен поклон. След него се полагат 12 малки поклона, които богомолиците правят едновременно със свещеника. На всеки малък поклон се казва тихо или наум молитвата: Боже, очисти ме грешния (грешната).

След това свещеникът прочита цялата молитва, след което се полага отново земен поклон.

**ТѦже: Трѣсѣбѣ. ѿ поклѣны ѿ. Пресѣла прѣце: Ѿче
нашъ: Гдѣ помнѣи, бѣ.**

**ѿ мѣтва молѣбна ко пресѣбѣ бѣ, пѣла монаха
Ѿбѣтели ѣвергетѣды, сѣрѣчь, бѣгодѣтельницы:**

Нескѣрна, неблѣзна, нетлѣнна, прѣчѣла, чѣла
дѣо, бѣонекѣсто вѣще, ѿже бѣа слѣва челѣкѣмъ
преслѣвнымъ твоимъ рѣтѣомъ соединѣшла,
и ѿрѣнѣвшеея ѣстество рѣда нашѣго нѣнымъ
совокѣпльшла: ѿже ненадѣжныхъ ѣдина надежда,
и борѣмыхъ пѣмоце, гѣтѣвое застѣплѣнѣе кѣ тебѣ
прѣтекающѣхъ, и всѣхъ хрѣтѣанъ прѣбѣжице. не
гнѣшѣи менѣ грѣшнаго, скѣрнаго, скѣрными
пѣмысли, и словесы, и дѣлными всего себѣ непѣтѣрна
сотѣврѣша, и рѣзѣмомъ лѣности слѣстѣй житѣла
рѣва бѣвша: но ѿкѣ члѣвѣколюбѣваго бѣа мѣти,
челѣкѣколюбѣе ѣумилоѣрднѣа ѿ мнѣ грѣшнѣмъ и
блѣднѣмъ, и прѣимнѣ моѣ, ѣже ѿ скѣрныхъ ѣстѣнъ

приносимое тебе молѣніе: и твоего сѣна, и нашего вѣдѣ
 и гда, матернее твоѣ дерзновеніе оупотребляючи,
 моли, да ѡверзетъ и мнѣ члвчколюбныа оутрѣбы
 своеа бѣгости, и презрѣвъ моа безчлсннаа
 прегрѣшѣніа, ѡбратитъ мѧ къ поканію, и своихъ
 заповѣдей дѣлателя искѣна гавитъ мѧ. и предстани
 мнѣ присно, гакъ млчиваа, и милосердаа, и
 бѣголюбиваа, въ настоащемъ оубо житїи тѣплаа
 предстательнице и помѡщнице, сопротивныхъ
 нашѣствїа ѡгоняючи, и ко спсѣнію наставаляючи
 мѧ: и во время исхода моего ѡкааннѣю мою дѣшѣ
 соблюдаючи, и тѣмныа зраки лѣкавыхъ бѣсѡвъ
 далече ѡ неа ѡгоняючи: въ страшный же день сѣда
 вѣчныа мѧ избавляючи мѣки, и неизреченныа
 славы твоего сѣна и бѣга нашего наследника мѧ
 показѣючи. юже и да оудѣчѣ вѣчце моа, престѣа бѣце,
 твоимъ ходатайствомъ и заступлѣніемъ бѣгодатїю и
 члвчколюбїемъ єдинороднаго сѣна твоего, гда и бѣга
 и сѣса нашего іиса хрїста: ємѣже подобаетъ всѣкаа
 слава, чѣсть и поклонѣніе, со безначальнымъ єго
 ѡцѣмъ, и престѣымъ, и бѣгимъ, и животворящимъ
 єго дѣхомъ, нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ,
 аминь.

**Млтва ѡнаѧ ко гдѸ нашемѸ іисѸ хрѣтѸ, антїоха
монаха пандекта:**

И даждь намъ вѣко, на сонъ градѹщимъ покой чѣла
и души, и сохрани насъ ѿ мрачнаго сна грѣхѡвнаго,
и ѿ всѧкаго тѣмнаго и ношнаго сладострастїа:
оукроти стремленїа страстей, оугаси разжженныа
стрѣлы лѹкаваго, ѡже на ны льститѣнъ двїжимыа:
плѡти нашеа востанїа оутолн, и всѧкое земное
и вецѣственное наше мѡдрованїе оуспн. и дарѹи
намъ бже, бѡдръ оумъ, цѣломѡдръ помыслъ, сердце
трезвѡщееся, сонъ легѡкъ и всѧкаго сатанина
мечтанїа и змѣненъ. востави же насъ во время
млтвы оутвержденъ въ заповѣдехъ твоихъ, и
пѧмать сѡдѣвъ твоихъ въ себѣ твѣрдъ и мѡщъ:
всенѡщное словослѡвїе намъ дарѹи, во ѣже пѣти и
блгословїти и славити пречѣтноѡ и великолѣпое ѡма
твоѡ, оца, и сїна, и сѡгѡ дѣа, нынѣ и приснъ, и
во вѣки вѣкѡвъ, ѡминь.

**Преслѡвнаа принодѡ, мѣти хрѣта бга, принеси нашѸ
млтвѸ сїѸ твоемѸ, и бгѸ нашемѸ, да спсѣтъхъ тобою
дѹшы нашѧ.**

Млтва ѡнаѧ сѡгѡ іѡаннїкїа.

Оупованіе мое ѿцѣ, прибежище мое снѣ, покровъ мой дхъ сѣи, трѣце сѣа, слава тебѣ.

Слава, и нынѣ: Гдн помилуй, трѣжды. Блгослови.

След това свещеникът се обръща с лице към богомолиците и като застава заедно с тях на колене, чете молитвата:

Вско многомлчтиве, гдн иисе хртѣ вжѣ нашъ, млтвами всепрѣчтыя влчцы нашея вѣы, и принодѣвы маріи: Силою чѣтнагъ и животворѣцагъ кртѣа: Предстѣлельствы чѣтныхъ нѣбныхъ силъ безплотныхъ: Чѣтнагъ славагъ пррѣка, прѣтечи и кртѣителея іоанна: Сѣиныхъ славныхъ и всехвалныхъ аплѣ: Сѣиныхъ славныхъ и доброповѣдныхъ мчениковъ: Прѣбныхъ и вгонѣсныхъ ѿтѣцъ нашихъ: Сѣиныхъ и праведныхъ бѣѣтѣцъ, іоакіма и анны, и вѣхъ твоихъ сѣиныхъ, блгпрѣятнѣ сотвори млтвѣ нашѣ. Даруй намъ ѡставленіе прегрѣшеній нашихъ. Покрый насъ кровомъ крилѣ твоѣю. Ѡженѣ ѡ насъ всѣакого врага и сопѣтѣа. Оумирѣ нашѣ жнзнь. Гдн, помилуй насъ, и миръ твоѣи, и сѣи души нашѣ, ѣкѣ блгъ и члвѣколюбѣцъ.

След като прочете молитвата, свещеникът проси прошка от другите духовни лица присѣстващи в храма, а след това и от богомолиците:

Сщ҃енникъ: Бл҃гословѣте вл҃ко сщ҃ый, Ѡцы сщ҃ый, мѣри сщ҃ый, братїа ѡ сестры, ѡ прости́те мѡ грѣшномѹ, ѡ слѣнка согрѣшнѣхъ въ сщ҃й дѣнь дѣломъ, слѣвомъ, помышлѣнїемъ ѡ всѣмѡ моѡми чл҃вѣтвы.

Народъ отговаря:

Бг҃ъ да прости́тъ тѣ, Ѡтче сщ҃ый.

Сщ҃енникъ: Бл҃годѣтїю своѣю Бг҃ъ да прости́тъ ѡ помѡлѣетъ всѣхъ насъ.

Слѣдва ектенїя.

Сщ҃енникъ же глаголетъ:

Помѡлимсѣ ѡ богохранѣмѣнїи странѣ насѣи, ѡ бл҃гочестѣвѣхъ ѡ правослѣвнѣхъ хр҃тїанѣхъ ѡ ѡ спасѣнїи ѡхъ.

Дѣкъ: Гд҃и помѡлѣи, чл҃стѡ.

Ѡ высокопреосщ҃еннѣйшемъ митрополѣтѣ насѣемъ Фѡтїи, ѡ всѣи во хр҃тѣ братїи насѣи. Ѡ ненавѣдѣщихъ ѡ любѣщихъ насъ. Ѡ мѡлѣющихъ ѡ слѣжащихъ намъ. Ѡ заповѣдавшихъ намъ недѡстѡйнымъ молѣтисѣ ѡ нѡхъ. Ѡ ѡзбавлѣнїи плѣнѣнныхъ. Ѡ ѡшѣдшихъ Ѡтцѣхъ ѡ братїахъ насѣихъ. Ѡ въ мѡри плѣвѡющихъ. Ѡ въ нѣмоцѣхъ лежащихъ. Помѡлимсѣ

и ѿ иже обилїи плодовъ земныхъ. И ѿ всѣкой души хрѣтіанъ православнохъ. Оублжимъ блгочестивыи царїи. Православныи архїерей, и ктїторы сѣдмѣ храма сего (сѣдмѣ обителїи сѣдмѣ). Родителїи нашѣ, и всѣ прежде ѿшедшыи отцы и братїю нашѣ, заѣ лежащыи и повсюду православнои.

Рцемъ и ѿ себѣ самѣхъ.

Дїкы: Гдї помїлѣи, трїжды.

И поемъ во гласъ 5:

Иже крѣтомъ ѿграждаемъ, врагѣ противляемъ, не боѣщемъ тогоу коварства, и лобнїтельства: ѣкѣ бо гордый оупразднїемъ, и поправнъ бысть на дрѣвѣ сїлю распѣтагѣ хрѣта.

Врѣтъ твоѣ, гдї, ѿсѣнемъ: тѣмъ бо бывають ищеленїа немощствѣющимъ грѣхнї: сего ради тебѣ припадаемъ, помїлѣи насъ.

Гласъ и: Гдї, ордѣе на дїавола крѣтъ твоѣ далъ еси намъ: трепещетъ бо и трасѣтѣ, не терпѣ взираѣти на сїлѣ егѣ: ѣкѣ мѣртвыи возставалетъ, и смѣрть оупразднї. сего ради поклоняемъ погребенїю твоемѣ и возстанїю.

Сщ҃енникъ: Мл҃твами ст҃ыѣхъ От҃ца нѣшихъ, гд҃и
и҃исе хр҃тѣ бже нѣшъ, помилуй нѣсѣ.

Діакъ: Мнѣнь, двѣжды.

В понеделник на първата седмица на светия Велик пост

На Повечерието, след като бъде прочетен псаломът „Боже, чуй ме и ми помогни...“ (69), пеем Великия канон, на глас шести. На всеки тропар правим три поклона.

Песен 1. Глас шести.

Ирмос: Помощник и покровител Той ми бе за спасение Той е Бог мой и ще Го прославя, Бог на отца ми и ще Го превъзнасям, задето славно се прослави.

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Отде да почна да оплаквам делата на моя окаян живот? Какво ли начало да положа, Христе, на сегашното ридание? Но като милосърден, прости ми прегрешенията.

Върви, окаяна душо с плътта си, изповядай се на Създателя на всички, откажи се, прочее, от предишното безумие и принеси Богу сълзи в покаяние.

След като усърдно подражавах на престъплението на първосъздадения Адам, познах, че съм се лишил от Бога, от вечното царство и сладост заради моите грехове.

Горко ми, окаяна моя душо, защо се оприличи на първата Ева? — погледна лошо и горчиво бе ранена, докосна дървото и с дързост вкуси от ястието безсловесно.

Наместо Ева в плът, пред мене застана невестествената Ева — плътският страстен помисъл, който обещава сладост, ала при вкусване е всякога горчиво питие.

Заслужено изгонен бе Адам от рая, понеже не опази едничка Твоя заповед, Спасителю; а как ли трябва да пострадам аз, задето всякога презирам Твоите животворни слова?

Слава на Отца и Сина и Светия Дух!

Троице вечносъществуваща, на Която като на Бог Един се кланяме, с неми от мене тежкото греховно бреме и като благосърдечна, дай ми сълзи на покаяние!

И сега и винаги и во веки веков, амин.

Богородице, надеждо и застъпнице на ония, които те възпяват, сними от мене тежкото греховно бремене и като чиста Владичица, приеми ме в покаяние.

Песен 2.

Ирмос: Чуй, небе, и аз ще заговоря и Христа ще възнея, дошъл в плът от Дева.

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Чуй, небе, и аз ще заговоря, чуй, земьо, гласа на каещия се пред Бога и възпяващия Го.

Погледни към мене, Боже Спасителю мой, с Твоето милостиво око и приеми моята гореща изповед.

Единствен аз пред Тебе повече от всички хора съгреших: но като Бог, Спасителю, смили се над Твоето създание.

Приех върху си безобразния печат на страстите и красотата на ума погубих в похотливите стремления.

Буря от зло бушува в мене, премилостиви Господи: но както на Петър, и на мене подай ръка.

Дрехата на плътта си оскверних, Спасителю, и Твоя образ и подобие очерних в мене.

С услаждане от страстите душевната си красота превърнах в мрак и целия си ум докрай превърнах в пръст.

Раздрах първоначалната одежда, що бе ми изтъкал Създателят в началото и гол лежа сега.

Навлякох дрипавата дреха, която с коварен съвет ми изтъка змията и цял съм в срам.

И аз пред Тебе сълзите на блудницата проливам, Милостиви: Спасителю мой, очисти ме по Твоето добросърдечие.

Погледнах красотата на дървото и моят ум се прелъсти, затуй сега лежа без дреха и цял съм в срам.

Всички господари на страстите превиваха гърба ми и вършеха безспир над мене беззаконията си.

Слава на Отца и Сина и Светия Дух!

Възпявам Те, Единия на всички Бог в три Лица: Отец, Син и Дух Свети.

И сега и винаги и во веки веков, амин.

Пречиста Богородице Дево, единствена от всички възпявана, усърдно се моли да се спасим!

Песен 3.

Ирмос: *Върху непоклатимия камък на Твоите заповеди, утвърди, Христе, моите мисли.*

Припев: *Помилвай ме, Боже, помилвай ме!*

Огън от Господа в древност Господ изсипа и земята содомска изпепели.

В планината се спасявай, душо, като древния Лот и бързай към Сигор.

Бягай от пламъците, душо, бягай от огъня содомски, бягай от унищожавация пламък Божий.

Съгреших пред Тебе едничък аз, съгреших повече от всички, Христе Спасителю: не ме презирай!

Ти си добрият Пастир, потърси мене, агнето, и не презирай мене, заблудения.

Ти си моят пресладък Иисус, Ти си моят Създател: в Тебе, Спасителю, ще бъда оправдан.

Изповядвам Ти се, Спасителю: съгреших, съгреших пред Тебе, но облекчи, прости ми като благосърдечен.

Слава на Отца и Сина и Светия Дух!

О, Троице, Единице, Боже! Спаси ни от заблуди, от изкушения и от опасности.

И сега и винаги и во веки веков, амин.

Радвай се, приела Бога в себе си утробо, радвай се, Престоле Господен, радвай се, Майко на нашия Живот!

Песен 4.

Ирмос: Чу пророкът за Твоето идване, Господи, и се уплаши, че ще се родиш от Дева и на човеците ще се явиш, и казваше: „Чух вестта за Тебе, и се уплаших“: слава на Твоето всемогъщество, Господи!

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Творенията Твои не отхвърляй, не изоставяй Твоето създание, праведни Съдия, макар и сам, като човек да съгреших повече от всеки друг човек, но Ти, Човеколюбецо, като Господар на всичко, имаш власт да прощаваш греховете.

Приближава се краят, душо, приближава се, а ти нехаеш, нито се приготвяш; ето, времето намалява, стани, Съдията е близо до вратите! Като сън преминава, като цвят увяхва времето на живота, защо се суетим напразно?

Пробуди се, о, душо моя! Мисли си за делата, що си сторила, пред погледа си ги тури и нека потекат сълзите ти — смело изповядай пред Христа делата и мислите си, за да бъдеш оправдана!

Няма, Спасителю, в живота грях, нито деяние, ни зло, с които да не съм съгрешил било с ум, слово или съчувствие, с намерение, с мисъл или с дело, тъй както никой друг никога не е съгрешавал.

Затова и съм осъден, затова и съм разобличен, окаяният аз, от съвестта си, от която няма нищо по-строго на света: Съдия, Избавителю мой, Ти Който знаеш всичко, пощади и избави, и спаси ме, Твоя раб.

Стълбата, която в древност видя Великият сред патриарсите, е указание, душо моя, за възхождането чрез дела и за възшествието с разум — и тъй, ако искаш да живееш в деятелност, разумност и съзерцание — обнови се.

Патриархът претърпя заради лишението дневния зной и понесе нощния мраз, трупайки всекидневни придобивки; пасеше стадото, трудеше се и работеше, за да събере две жени.

Под две жени разбирай деяние и разум в съзерцанието, многодетната Лия [разбирай]

като деяние, а многострадалната Рахил — като разум, защото, душо, без трудове нито в деянието, нито в съзерцанието не ще успееш.

Слава на Отца и Сина и Светия Дух!

По същество неразделимо и по лица неслято, Тебе, Троично Единно Божество богословя, като Единоцарствено и Съпрестолно, Теб пея песента велика, в обителите горни възпявана тройствено.

И сега и винаги и во веки веков, амин.

И раждаш и пак си Дева, като и в двете състояния оставаш девица по естество: от Теб Родилият се обновява законите на естеството и ражда Го утробата без болка. Където Бог поиска, там законът на естеството се разтрогва, защото Бог върши всичко, каквото пожелае.

Песен 5.

Ирмос: Човеколюбецо, моля Ти се, просвети мене, който отнощен час в молитва подранявам,

и настави ме с повеленията Твои, и научи ме, Спасителю, да върши Твоята воля.

***Припев:** Помилвай ме, Боже, помилвай ме!*

Живота си преминах в непрестанна нощ, понеже нощта греховна за мене бе тъма и гъста мъгла. Но направи ме, Спасителю, син на деня.

Подобно на Рувим и аз окаяният извърших престъпно и незаконно дело пред Всевишния Бог, като оскверних леглото си, както Рувим оскверни бащиното си ложе.

Изповядвам се пред Тебе, Христе Царю, съгреших, съгреших, както в древност братята, които продадоха Йосиф, като продадох плода на чистотата и целомъдрието.

Душата праведна бе вързана от сродниците си и възлюбения бе продаден в робство, като предобраз на Господа; а ти, душо, цяла си се продала на своите пороци.

На праведния и целомъдрен ум на Йосиф подражай, окаяна и жалка душо, и недей се осквернява като следваш незаконно скотските си стремления.

Макар и в ямата да поживя някога Йосиф, Владико Господи, той бе предобраз на Твоето погребение и възкресение: а аз ще мога ли някога да Ти принеса нещо подобно?

Слава на Отца и Сина и Светия Дух!

Теб, Троице, прославяме — Единия Бог: Свят, Свят, Свят си Отче, Сине, и Душе, просто Същество, Единица, на Когото вечно се покланят.

И сега и винаги и во веки веков, амин.

От тебе, нетленна, безмъжна Майко Дево, в брещното ми тяло се облече Създателят на вековете Бог и съедини със Себе Си човешкото естество.

Песен 6.

Ирмос: От все сърце извиках към щедрия Бог и Той ме чу от ада преизподен и от погубел живота ми изведе.

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Спасителю, искрено Ти принасям сълзите на очите си и въздишките от дълбините на сърцето си, което вика: Боже, съгреших пред Тебе, очисти ме!

Душо, ти се отдалечи от твоя Господ, като Датан и Авирон, ала извикай от преизподния ад: Господи, пощади! — за да не те погълне земната пропаст.

Като разсвирепяла юница ти, душо моя, се уподоби на Ефрем; но окрили ума си с дела и съзерцание, и опази живота си, както сърна се пази от примки.

Нека Мойсеевата ръка ни увери, душо моя, как може Бог да избели и очисти прокажения живот, и не се отчайвай за себе си, макар и да си прокажена.

Слава на Отца и Сина и Светия Дух!

Аз съм Троица проста и неделима, разделена по Лица и Единица, съединена по естество, — така свидетелствуват Отец, Син и Божественият Дух.

И сега и винаги и во веки веков, амин.

Твоята утроба, Богородице, ни роди Бога, Който прие нашия образ. Него, прочее, моли, като Създател на всички, да бъдем оправдани по Твоите молитви.

*След това: Господи помилвай, три пъти.
Слава, и сега:*

Кондак, глас 6.

Душо моя, душо моя! Стани, защо спиш? Краят се приближава и ще изпаднеш в смут. Пробуди се, прочее, за да те пощади Христос Бог, Който е навсякъде и всичко изпълва.

Песен 7.

Ирмос: Съгрешихме, беззакония и неправди вършихме пред Тебе: нито изпълнихме, нито сторихме това, което Ти ни беше заповядал: ала докрай не ни оставяй, Боже на отците ни.

Привет: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Съгреших, върших беззакония и отхвърлих Твоята заповед, тъй като съм в грехове роден и към своите рани прибавих още рани: но Сам Ти, Боже на нашите отци, помилвай ме, като милосърден.

Пред Тебе, мой Съдия, изповядах тайните на сърцето си: погледни на моето смирение, виж и скръбта ми, обърни внимание сега и на моето осъждане и ме помилвай, Боже на нашите отци, като милосърден.

В древност Саул изгуби ослиците на баща си и заедно с вестта за тях неочаквано получи царство. Внимавай, прочее, душо, и не предпочитай своите скотски похоти пред Царството Христово.

Душо моя! Макар богоотецът Давид и да съгреши двойно, когато бе пронизан от стрелата на прелюбодейството и поразен от копието на мъките на съвестта заради убийството, ала ти страдаш от много по-тежки дела и своеволни страсти.

В древност Давид прибави към беззаконието беззаконие, съединявайки с убийството прелюбодеяние, ала тозчас принесе и двойно покаяние; а ти сама, душо, си сторила ужасни грехове, без да се покаеш пред Бога.

В древност Давид написа като на икона песен, с която изобличи стореното от него дело, викайки: помилвай ме; пред Тебе Единия съгреших, Боже на всички, Сам ме очисти.

Слава на Отца и Сина и Светия Дух!

Троице проста, неделима, едносъщна и едно естество — Светлини и Светлина, и три Свети и един Свят — така се възпява Бог Троица, но възпей и прославяй Живота и [трите] Животи, душо — Бога на всички.

И сега и винаги и во веки веков, амин.

Възпяваме Те, благославяме Те, на Тебе се покланяме, Богородителко, защото Ти роди Христа Бога – Единия от неразделната Троица и сама за нас, земните, отвори небесните жилища.

Песен 8.

Ирмос: Този, Когото небесните войнства прославят и пред Когото херувимите и серафимите треперят — Него, всички същества и творения, възпявайте, благославяйте и превъзнасяйте във всички векове.

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Спасителю, помилвай съгрешилия, събуди моя ум да се обърне, приеми мене, каещия се, смили се над викация: съгреших пред Тебе — спаси ме, живях в беззакония — помилвай ме!

Грабнатият с колесница Илия се качи с колесницата на добродетелите като на небето и се носеше по-горе от всичко земно. Размисляй, душо, за неговото възнасяне.

В стари времена като прие кожата на Илия, Елисей се сдоби с двойна благодат от Господа; а ти, душо моя, не си получила тая благодат заради своето невъздържание.

В древност Елисей раздели струите на Йордан на две с кожата на Илия: а ти, душо

моя, не си получила тая благодат заради своето невъздържание.

В древност соманитянката добросърдечно угости праведника, а ти, душо, не си приела в своя дом нито странник, нито пътник, поради което ще бъдеш изхвърлена от брачния чертог в ридание.

Ти, окаяна душо, всякога си подражавала на нечистия нрав на Гиезий; отречи се от неговото сребролюбие поне на старост, побегни от геенския огън, като отстъпиш от злите си дела.

Да благославяме Отца и Сина и Светия Дух — Господа!

Безначални Отче, събезначални Сине, Утешителю благ, Дух на правдата, Родителю на Словото, Слово на безначалния Отец, Душе жив и съзидаващ, Троице Единице, помилвай ме!

И сега и винаги и во веки веков, амин.

Като от пурпурна коприна, Пречиста, в Твоята утроба се изтъка духовна багреница,

плътта Емануилова и затова като истинска Божия Майка те почитаме.

Песен 9.

Ирмос: *Неизказано е рождеството от безсеменно зачатие; нетленен е плодът на несъчетаната с мъж Майка, защото Божието раждане обновява естеството. Затова всички родове, като Богоневестна Майка, православно Те величаем.*

Припев: *Помилвай ме, Боже, помилвай ме!*

Умът [ми] се покри с рани, тялото е цяло в болести, духът боледува, словото изнемогна, животът гасне, краят е при вратата: какво ще правиш, окаяна моя душо, когато дойде Съдията да изпита делата ти?

Представихти, душо, Моисеевата книга Битие и след това цялото [старо]заветно Писание, разказващо за праведните и неправедните. Но ти, душо моя, не на първите подражаваше, а на последните и съгреши пред Бога.

Законът изгуби сила, Евангелието — не [ти] въздейства, ти пренебрегна цялото Писание, пророците и всяко праведно слово изнемогнаха пред тебе. Твоите струпей, душо, се умножиха, без да има лекар, който да те изцери.

Привеждам ти [сега] примери от новозаветното Писание, душо, които пробуждат умиление у тебе: бъди ревнителка на праведниците и се отвръщай от примера на грешниците, и умилостивявай Христа с молитви, пост, чистота и непорочност.

Христос стана човек и призова към покаяние разбойниците и блудниците. Покай се, душо; на Царството вратата вече е отворена и първи в него влизат каещи се фарисеи, митари и прелюбодейци.

Христос стана човек, стана ми причастен по плът и доброволно изпита всичко, което е свойствено на естеството, освен греха; с това Той ти даде, душо, пример и образец на Своето снизхождение.

Христос спаси мъдреците, призова към Себе си пастирите, от множествата младенци направи мъченици, прослави стареца и престарялата вдовица. На техните дела и живот, ти, душо, не си била ревнителка, но горко ти, когато бъдеш съдена.

Господ пости четиридесет дни в пустинята и накрая огладня, като показа в Себе Си човешкото естество. Не бъди ленива, душо, ако врагът се устреми върху ти, но чрез молитви и пост да бъде той отблъснат от нозете ти.

Слава на Отца и Сина и Светия Дух!

Да прославим Отца, да превъзнесем Сина и с вяра да се поклоним на Божествения Дух — неразделната Троица, Единица по същество, като на Светлина и [три] Светлини, като на Живот и [три] Живота, Която животвори и просвещава от край до край вселената.

И сега и винаги и во веки веков, амин.

Пречиста Богородителко! Пази Твоя град, защото чрез Тебе той с вяра царува, пак в Тебе се и утвърждава; и побеждавайки чрез Тебе, той

надмогва всяко изкушение, пленява воюващите [срещу него] и управлява подвластните му.

Преподобни отче Андрее, моли Бога за нас!

Андрее досточtimi, отче преблажени, пастирю Критски! Не преставай да се молиш за ония, които те възпяват, та да се избавим от всеки гняв, скръб, гибел и прегрешения ние, които искрено почитаме твоята памет.

Във вторник на първата седмица на светия Велик пост

Песен 1. Глас 6. Ирмос:

Помощник и покровител Той ми бе за спасение — Той е Бог мой и ще Го прославя, Бог на отца ми и ще Го превъзнасям, задето славно се прослави.

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Като Каин извърших убийство — оживих плътта и самоволно станах убиец на душевната съвест, воювайки против нея чрез моите зли дела.

Иисусе, не подражавах на Авеловата праведност; никога не Ти принесох приятни дарове, нито божествени дела, нито чиста жертва, нито невинен живот.

Ние, нещастна душо, като Каин, принесохме на Създателя на всичко порочна жертва — нечисти дела и непотребен живот, затова сме и осъдени.

Като оживи глината, Грънчарю, Ти я направи плът и кости и вложи в нея дихание и живот. Но, Творецо мой, Изкупителю мой и Съдия, приеми ме каещия се.

Спасителю, аз разкривам пред Тебе сторените от мен грехове и раните на душата и тялото ми, които вътрешните убийствени помисли разбойнически ми нанесоха.

Спасителю, макар и да съгреших, но аз зная, че Ти си човеколюбив: наказваш състрадателно

и милваш с гореща любов, гледаш на плачещия и бързаш, като Баща, да призовеш блудния.

Слава на Отца и Сина и Светия Дух!

Троице над-естествена, на Която като на Бог Един се кланяме, сними от мене тежкото греховно бреме, и като благосърдечна, дай ми сълзи на покаяние!

И сега и винаги и во веки веков, амин.

Богородице, надежда и покров на възпяващите те, сними от мене тежкото греховно бреме и като чиста Владичица, приеми ме каещия се.

Песен 2.

Ирмос: Чуй, небе, и аз ще заговоря и Христа ще възнея, дошъл в плът от Дева.

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Грехът ми шиеше кожена дреха, след като сне от мене предишната одежда, от Бога изтъкана.

Обвит съм с дрехата на срама като с листа от смокиня — за изобличение на моите самоволни страсти.

В срамна дреха се облякох, позорно окървавена от струите на живота, отдаден на страсти и наслаждения.

Попаднах в мъката на страстите и вещественото тление, и оттогава досега врагът ме измъчва.

Като предпочетох, поради невъздържанието си, любовта към вещественото и привързаността към притежанията в живота, аз, Спасителю, сега се превивам под тежко бреме.

Аз украсих плътския кумир с пъстро облекло от гнусни помисли и сега съм осъден.

Като се грижех усърдно само за външното украшение, аз пренебрегнах устроената по Божия образ обител.

Спасителю, чрез страстите си аз погребях красотата на първосъздадения образ — нея Ти потърси като [изгубената] драхма и намери.

Съгреших — викам към Тебе като блудницата — съгреших единствен аз пред Тебе, приеми, Спасителю, от мене, сълзи наместо миро.

Очисти, Спасителю, — като митаря викам към Тебе, — очисти ме, защото аз съгреших пред Тебе тъй, както никой от чедата Адамови не е съгрешавал.

Слава на Отца и Сина и Светия Дух!

Възпявам Те, Единия на всички Бог в три Лица: Отец и Син и Дух Светий.

И сега и винаги и во веки веков, амин.

Пречиста Богородице Дево, единствена възпявана от всички, усърдно се моли да се спасим!

Песен 3.

Ирмос: Върху непоклатимия камък на Твоите заповеди, утвърди, Христе, моите мисли.

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

В Тебе, Победителя на смъртта, аз намерих Извор на живота и преди да умра, аз от сърце викам към Тебе: съгреших, смили се и ме спаси.

Съгреших аз, Господи, съгреших пред Тебе, очисти ме, защото няма между хората грешник, когото да не съм надминал със своите прегрешения.

Спасителю, аз подражавах на разблудните Ноеви съвременници и наследих тяхното осъждане: да бъда погълнат от потопа.

Ти подражава, душо, на бащиния убиец Хам: ти не прикри срамотата на ближния, като се върна гледайки назад.

Бягай душо моя, като Лот, от пожара на греха, бягай от Содом и Гомор, бягай от огъня на всяко безсловесно желание.

Господи, викам към Тебе, помилвай, помилвай ме, когато дойдеш с Твоите Ангели да въздадеш на всички според достойнството на техните дела.

Слава на Отца и Сина и Светия Дух!

Проста, несъздадена Троице, безначално естество, възпявано в три Ипостаси, спаси нас, които с вяра се прекланяме пред Твоето могъщество.

И сега и винаги и во веки веков, амин.

Без мъж си родила във времето Син, [роден] от предвечен Отец, Богородице — о дивно чудо! — и си Го кърмила, пребъдвайки Дева.

Песен 4.

Ирмос: Чу пророкът за Твоето идване, Господи, и се уплаши, че ще се родиш от Дева и на човеците ще се явиш, и казваше: „Чух вестта за Теб и се уплаших“: слава на Твоето всемогъщество, Господи!

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Бодърствай, душо моя, бъди доблестна, както в древност Великият от патриарсите, та да придобиеш деяние и разум, за да станеш ум, виждащ Бога, и в съзерцание да проникнеш

в свещения мрак, и да получиш големи съкровища.

Великият сред патриарсите, като роди дванадесетимата патриарси, тайнствено ти представи, душо моя, стълбата на деятельното възлизане, като премъдро нареди своите деца като стъпала, а своите стъпки [по тях] — като възлизане нагоре.

Душо, ти подражаваше на омразния Исав и отдаде на своя прелъстител първородството на първоначалната красота и се лиши от бащинското благословение, и, окаяна, падна двойно — и в деяние, и в разбиране: затова сега покай се!

Исав бе наречен Едом, поради крайната си любодейна похот към жените: понеже непрестанно се разпалваше в невъздържание и се сквернеше в сладострастие, Едом бе той назован, което значи: разпаленост на грехолюбивата душа.

Макар и да си чувала, душо моя, за Иов, който на сметището бе оправдан, ти не показва

ревност към мъжеството му, ти нямаше твърда решимост [да вършиш] всичко, което знаеш и чрез което бе изпитана, но прояви нетърпеливост.

Тоя, който преди седеше на престол, сега лежи в сметта гол и изранен; който имаше много деца и беше знатен, изведнъж стана бездетен и бездомен: [но] той прие сметицето като палат, а раните си като бисери.

Слава на Отца и Сина и Светия Дух!

По естество неразделим и по Лица несливаем, Тебе, Троичен Един Боже, богословя като Един царуващ и съвместно Владеещ, на Тебе пея песента велика, във висините възпявана тройствено.

И сега и винаги и во веки веков, амин.

И раждаш и в девство пребъдваш, и в двете естеството девствено запазваш: от тебе Родилият се обновява законите на естеството, а Го ражда утробата нераждаща. Където Бог поиска, там естественият закон се превъзмогва, защото Той върши всичко, каквото пожелае.

Песен 5.

Ирмос: Човеколюбецо, моля Ти се, просвети мене, който от нощен час в молитва подранява, и настави ме с повеленията Твои, и научи ме, Спасителю, да върша Твоята воля.

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Слушала си, душо, за кошницата с Моисей, която в древност се носеше по речните води от вълните, бягайки от горчивата развръзка на Фараоновия замисъл.

Нещастна душо, ако си чувала за бабите, които в древност изтребвали делото на целомъдрието — новородените момчета, то сега, подобно на великия Моисей, бозай премъдрост.

Египтянина, поразил ума, ти, окаяна душо, не си убила, както постъпи великият Моисей; кажи тогава, как чрез покаяние ще се вселиш в пустинята без страсти?

В пустинята засели се великият Моисей: иди, прочее, душо, и подражай на неговото житие, та и ти да съзерцаваш къпината на богоявлението.

Представяй си жезъла на Моисей, душо, който удари морето и сгъсти глъбината му, като образ на божествения Кръст, с чиято помощ и ти можеш велики дела да извършиш.

Аарон принасяше на Бога непорочен и истинен огън, а Офни и Финеес, като теб, душо, принасяха чуждо на Бога, осквернено житие.

Слава на Отца и Сина и Светия Дух!

Теб, Троице, прославяме — Единия Бог: Свят, Свят, Свят си Отче, Сине, и Душе, просто Същество, Единица, на Когото вечно се покланят.

И сега и винаги и во веки веков, амин.

От тебе, Нетленна, Безмъжна Майко Дево, в брещното ми тяло се облече Създателят на вековете Бог и съедини със Себе Си човешкото естество.

Песен 6.

Ирмос: От все сърце извиках към щедрия Бог и Той ме чу от ада преизподен и от погибел живота ми изведе.

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Вълните на моите грехове, Спасителю, се върнаха и ненадейно ме покриха, както в древност вълните на Червеното море покриха египтяните и военачалниците им.

Неразумен избор, душо, ти направи, както древният Израйл: ти безразсъдно предпочете сластолюбивото пресищане със страстите пред манната божествена.

Ти, душо, предпочете подобните на кладенците хананейски помисли пред извора от камъка, отдето реката на премъдростта излива, като от чаша, струите на богословието.

Свинското месо, котлите и египетската храна ти, душо моя, си предпочела пред небесната храна, както това стори безразсъдният народ в пустинята.

Когато, Спасителю, Твоят раб Моисей удари с жезъла о камъка, тогава той нагледно изобразяваше Твоите животворни ребра, от които всички ние черпим питието на живота.

Изследвай, душо, и прегледай като Иисус Навин, каква е обещаната земя и засели се в нея чрез спазване на Закона.

Слава на Отца и Сина и Светия Дух!

Аз съм Троица проста и неделима, разделена по Лица, и Единица, съединена по естество, — така свидетелствуват Отец, Син и Божественият Дух.

И сега и винаги и во веки веков, амин.

Твоята утроба, Богородице, ни роди Бога, Който прие нашия образ. Него, прочее, моли, като Създател на всички, да бъдем оправдани по твоите молитви.

*След това: Господи помилвай, три пъти.
Слава, и сега:*

Кондак, глас 6.

Душо моя, душо моя! Стани, защо спиш?
Краят се приближава и ще изпаднеш в смут.
Пробуди се, прочее, за да те пощади Христос
Бог, Който е навсякъде и всичко изпълва.

Песен 7.

*Ирмос: Съгрешихме, беззакония и неправди
вършихме пред Тебе: нито изпълнихме, нито
сторихме това, което Ти ни беше заповядал:
ала докрай не ни оставяй, Боже на отците ни.*

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Когато волът се препъна, Оза само се допря
до ковчега, возен върху талигата, и си навлече
гнева Божий. Избягвай, душо, неговата дързост
и с благоговение почитай божествените неща.

Слушала си за Авесалом, как се опълчи
срещу самата природа; знаеш гнусните му дела:
как той обезчести леглото на баща си Давид;
ала и ти си подражавала на неговите страстни
и похотливи стремежи.

Ти, душо, пороби на тялото достойнството си на свободна, защото като намери друг Ахитофел — врага, ти се поведе по съветите му, но тях сам Христос ги разпиля, за да можеш всячески да се спасиш.

Соломон — чудният и изпълнен с благодатта на премъдростта, — извърши в древност зло пред Бога и отстъпи от Него. На него, душо, ти се оприличи с живота си, достоен за проклятие.

От сладостта на страстите увличан, той се сквернеше, о, горко ми! — любителят на премъдростта, сега — любител на жени разблудни и отчужден от Бога. На него, душо, със срамното си сладострастие ти подражаваше.

На Ровоам, който не послуша бащиния си съвет, ти душо, подражаваше, а също и на твърде злия раб, Йеровоам, древния отстъпник. Но бягай от такова подражание и викай към Бога: съгреших, смили се над мене!

Слава на Отца и Сина и Светия Дух!

Троице проста, неделима, единосъщна и едно естество — Светлини и Светлина, и три Свети

и един Свят — така се възпява Бог Троица, но възпей и прославяй Живота и [трите] Животи, душо — Бога на всички.

И сега и винаги и во веки веков, амин.

Възпяваме те, благославяме те, покланяме ти се, Богородителко, защото ти роди едничкия Христа Бога от неразделната Троица и сама за нас, земните, отвори небесните жилища.

Песен 8.

Ирмос: Този, Когото небесните войнства прославят и пред Когото херувимите и серафимите треперят — Него, всички същества и творения, възпявайте, благославяйте и превъзнасяйте във всички векове.

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

След като подражава на Озия, ти, душо, двойно бе покрита с проказата му, защото мислиш за непристойни неща и вършиш беззакония. Захвърли онова, което имаш, и бързай към покаяние.

За ниневийците, каещи се пред Бога във вретиче и пепел, душо, ти си слушала, ала не им подражаваше, но стана по-извратена от всички, съгрешили преди Закона и след Закона.

Душо, ти си слушала, как Йеремия е викал в нечистия ров към град Сион и е просил сълзи. Подражай на неговия плачевен живот и ще се спасиш.

Към Тарс побягна Йона, след като предвиди обръщането на ниневийците, защото знаеше като пророк как милостив е Бог и бе усърден пророчеството му да не се яви лъжливо.

Ти слушала си, душо, как Даниил в рова затвори устата на зверовете; ти узна как Азария с момците, чрез вяра угасиха жаркия пламък на пещта.

Всичко от Стария завет аз, душо, ти представих като пример: подражай на боголюбивите дела на праведниците и бягай от греховете на лукавите човеци.

Да благославяме Отца и Сина и Светия Дух — Господа!

Безначални Отче, събезначални Сине, Утешителю благ, Дух на правдата, Родителю на Словото, Слово на безначалния Отец, Душе жив и съзидаващ, Троице Единице, помилвай ме!

И сега и винаги и во веки веков, амин.

Като от пурпурна коприна, Пречиста, в Твоята утроба се изтъка духовна багреница, плътта Емануилова и затова като истинска Божия Майка те почитаме.

Песен 9.

Ирмос: Неизказано е рождеството от безсеменно зачатие; нетленен е плодът на несъчетаната с мъж Майка, защото Божието раждане обновява естеството. Затова всички родове, като Богоневестна Майка, православно Те величаем.

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Христос бе изкушаван, дяволът Го изкушаваше, показвайки Му камъните, за да ги

превърне в хляб; възкачи Го на планината, за да види в един миг всички царства на света. Бой се, душо, от измамата, бодърствай и се моли на Бога всеки час.

Гургулицата, обичаща пустинята, гласът на викация, Христовият светилник викаше и проповядваше покаяние, а Ирод с Иродиада тънеха в беззакония. Гледай, душо моя, да не паднеш в примката на беззаконието, но възлюби покаянието.

В пустинята живееше Предтечата на благодатта и всички юдеи и самаряни, щом чуха, се стичаха да изповядват греховете си и се кръщаваха усърдно. На тях, обаче, ти, душо, не си подражавала.

Бракът е почтен и ложето му — непорочно, защото Христос ги благослови, като на брака в Кана яде по плът храна и превърна водата във вино, и с това яви първото Си чудо, та ти, душо, да се измениш.

Христос стегна разслабения, който взе своя одър, Той възкреси умрелия момък, сина на

вдовицата, изцери слугата на стотника и, като се откри на самарянката, изобрази за тебе, душо, служенето на Бога с дух.

Господ изцери кръвоточивата чрез допирането ѝ до края на дрехата Му, очисти прокажените, на слепите възвърна светлината, сакатите изправи, глухите, немите и прегърбените изцери с една дума, за да се спасиш ти, окаяна душо.

Слава на Отца и Сина и Светия Дух!

Да прославим Отца, да превъзнесем Сина и с вяра да се поклоним на Божествения Дух — неразделната Троица, Единица по същество, като на Светлина и [три] Светлини, като на Живот и [три] Живота, Която животвори и просвещава от край до край вселената.

И сега и винаги и во веки веков, амин.

Пречиста Богородителко! Пази Твоя град, защото чрез Тебе той с вяра царува, пак в Тебе се и утвърждава; и побеждавайки чрез Тебе, той надмогва всяко изкушение, пленява воюващите [срещу него] и управлява подвластните му.

Преподобни отче Андрее, моли Бога за нас!

Андрее досточтими, отче преблажени, пастирю Критски! Не преставай да се молиш за ония, които те възпяват, та да се избавим от всеки гняв, скръб, гибел и прегрешения ние, които искрено почитаме твоята памет.

В сряда на първата седмица на светия Велик пост

Песен 1. Глас 6. Ирмос:

Помощник и покровител Той ми бе за спасение — Той е Бог мой и ще Го прославя, Бог на отца ми и ще Го превъзнасям, задето славно се прослави.

***Припев:** Помилвай ме, Боже, помилвай ме!*

От ранна младост, Христе, нарушавах Твоите заповеди; потънал в страсти, бях нехаен и в униние живеех. Затова викам към Тебе, Спасителю: поне в края на живота ми спаси ме!

Мен, падналия ничком пред Твоите двери, Спасителю, поне на старост не ме захвърляй бесплоден в ада, но като човеколюбив, преди края прости ми греховете.

Спасителю, богатството си разпилях в разпътство и съм лишен от плодове на благочестието; и като страдам от глад, аз викам: Отче на милостите, побързай и над мене се смили!

Аз съм нападнатият от разбойници — от моите помисли, сега съм цял пребит от тях и цял съм изранен. Но Сам, Христе Спасителю, ела и изцели ме!

Щом ме видя, отмина ме свещеникът; а и левитът, съзирайки ме гол и бедстващ, ме презря; но Ти, Иисусе, възсиял от Дева Мария, за мен се застъпи и дай ми милост!

Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

Ти ми дарувай светозарна благодат от Божия небесен промисъл, та да избегна мрака на страстите и усърдно да възпявам прекрасните подвизи, Марийо, на твоя живот!

Слава на Отца и Сина и Светия Дух!

Троице вечносъществуваща, на Която като на Бог Един се кланяме, сними от мене тежкото греховно бреме и като благосърдечна, дай ми сълзи на умиление!

И сега и винаги и во веки веков, амин.

Богородице, надеждо и застъпнице на ония, които Те възпяват, сними от мене тежкото греховно бреме и като чиста Владичица, приеми ме в покаяние.

Песен 2.

Ирмос: Чуй, небе, и аз ще заговоря и Христа ще възпея, дошъл в плът от Дева.

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Подхлъзнах се като Давид и паднах в блуд, и оскверних се, но, Спасителю, умий и мене със сълзи.

Нито сълзи, нито покаяние, нито умиление има у мене, но Самичък Ти, Спасителю, като Бог, ми дарувай това.

Аз погубих първосъздадената моя красота и благообразие, и сега лежа гол и се срамувам.

Господи, Господи, не затваряй в оня час пред мене Твоята врата, но отвори я за мене, каещия се пред Тебе.

Спасителю, чуй стенанията на душата ми и приеми сълзите на очите ми и ме спаси.

Човеколюбецо, Който желаеш спасението на всички! Призови ме и, като Благ, приеми мене, каещия се.

***Пр**есвета Богородице, спаси нас!*

Пречиста Богородице Дево, единствена възпявана от всички, усърдно се моли да се спасим!

Ирмос: *Вижте, вижте, че Аз съм Бог, Който в древност като дъжд излях манната и в пустинята източих за Моя народ вода от камъка чрез едничката Моя десница и сила.*

Привев: *Помилвай ме, Боже, помилвай ме!*

„Вижте, вижте, че Аз съм Бог!“ Слушай внимателно, душо моя, Господа, казващ това: отстрани се от предишния грях и се бой от Господа, като от неподкупен Съдия и Бог.

На кого си се уподобила, душо многогрешна? Точно на древните Каин и Ламех, понеже с камъните на зли дела съсипа тялото си и уби ума си с безсловесни желаниа.

Ти, душо, премина покрай всички преди Закона, ала нито се оприличи на Сит, нито подражава на Енос, ни на Енох чрез духовно преселване, нито на Ной, но си остана чужда за живота на праведните.

Ти сама, моя душо, си отвори бездната с гнева на своя Бог и с потоп удави — както Той земята, — тялото, делата и живота си, и остана извън спасителния ковчег.

Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

С цялото си усърдие и любов ти прибягна към Христа, като напусна първия греховен път и обитаваше в непроходимите пустини, и в чистота изпълняваше Неговите божествени заповеди.

Слава на Отца и Сина и Светия Дух!

Безначална, несътворена Троице, неразделна Единице, приеми ме каещия се, спаси ме, съгрешилия — аз съм Твое създание, не ме презирай, но пощади ме, избави ме от осъждането на огън.

И сега и винаги и во веки веков, амин.

Пречиста Владичице, Богородителко, Надежда на прибягващите към Тебе и Пристан за обзетите от буря, с Твоите молитви склони на милост и към мене милостивия Твой Създател и Син.

Песен 3.

Ирмос: Утвърди, Господи, колебаещото се мое сърце върху камъка на Твоите заповеди, защото Ти единствен си Свят и Господ.

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Ти, окаяна душо, не наследи Симовото благословение, нито, подобно на Яфет обширно владение на земята – прошка на греховете.

Излез от земята Харан, душо моя, излез от греха и иди в земята, където извира вечноживо нетление и която Авраам наследи.

Ти си слушала, душо моя, как в старо време Авраам остави бащината си земя и стана скитник. Подражай на неговата решителност.

Патриархът, като угости Ангелите под Мамврийския дъб, обещание придоби на старост, като улов.

Като узна, бедна моя душо, как Исаак тайнствено е принесен в нова жертва всесъжение на Господа, подражай на неговата решителност.

Ти си слушала, душо моя, как Измаил бе прогонен, като рожба на робиня. Внимавай, прочее, да не претърпиш и ти нещо подобно заради сладострастието си.

Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

От бурята и мощните вълни на грехове обзет съм, майко; но ти сама сега ме избави и доведи в пристанището на божественото покаяние.

Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

Възнеси и сега, преподобна, чрез твоите молитви към милостивата Богородица рабската ми молба и отвори ми вход към Бога.

Слава на Отца и Сина и Светия Дух!

Проста, несъздадена Троице, безначално естество, възпявано в три Ипостаси, спаси нас, които с вяра се прекланяме пред Твоето могъщество.

И сега и винаги и во веки веков, амин.

Без мъж си родила във времето Син, [роден] от предвечен Отец, Богородице — о дивно чудо! — и си Го кърмила, пребъдвайки Дева.

Песен 4.

Ирмос: Чу пророкът за Твоето идване, Господи, и се уплаши, че ще се родиш от Дева и на човеците ще се явиш, и казваше: „Чух вестта за Теб и се уплаших“: слава на Твоето всемогъщество, Господи!

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Тялото ми е осквернено, духът ми е изкалян, цял съм изранен. Но като Лекар, Христе, изцели и двете чрез покаянието ми; умий ме, очисти и ме яви по-чист и от снега, Спасителю мой!

Твоето Тяло и Кръв Ти, [Боже-]Слово, при разпятието Си принесе в жертва за всички: Тялото — за да ме обновиш; Кръвта — за да ме умиеш; а Дух си предал, за да ме заведеш, Христе, при Твоя Отец.

Ти устрои спасение посред земята, Щедри, за да се спасим. Ти доброволно се разпъна на дървото. Заключениеят Едем се отвори, всяка твар на небето и земята и всички спасени народи Ти се покланят.

Купел да ми бъде кръвта из ребрата Ти и питие, от което извира вода на прощение, та двойно да се очистя — с пиене и с помазване: като помазване и питие, [Боже-]Слово, са Твоите животворни слова.

Каточаша прие Църквата Твоите животворни ребра, от които за нас ти, Спасителю наш, изля двойни струи — на прошка и на разумност — изобразяващи двата Завета, стария и новия.

Изгонен съм от чертога, изхвърлен съм и от брачния пир, и от вечерята; светилникът ми, лишен от елей, угасна; докато на сън се предавах, чертогът беше заключен, вечерята свърши: а аз, с вързани ръце и нозе, съм изхвърлен навън.

Слава на Отца и Сина и Светия Дух!

По естество неразделим и по Лица несливаем, Теб, Троичен Един Боже, богословя, като Един царуващ и съвместно Владеещ, на Тебе пея песента велика във висините възпявана тройствено.

И сега и винаги и во веки веков, амин.

И раждаш, и пребъдваш в девство, и в двете естеството девствено запазваш: от Теб Родилият се обновява законите на естеството, а Го ражда утробата нераждаща. Където Бог поиска, там естественият закон се превъзмогва, защото Той върши всичко, каквото пожелае.

Песен 5.

Ирмос: Човеколюбецо, моля Ти се, просвети мене, който от нощен час в молитва подранява, и настави ме с повеленията Твои, и научи ме, Спасителю, да върши Твоята воля.

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Колко ожесточен по нрав станах с душа и с тяло, — като Янний и Ямврий горко робуващи на фараона, — и умът ми бе погълнат, но, Владико, помогни ми!

Ума си потопих в калта, окаян аз, но моля Ти се, Владико, умий ме в къпалнята на моите сълзи и одеждата на моята плът направи снежнобяла.

Когато изпитвам делата си, намирам, че с греховете си аз съм надминал всички човеци, защото съм грешил с разумно съзнание, а не по незнание.

Пощади, Господи, пощади Своето създание: съгреших, прости ми, защото само Ти си чист по естество и освен Тебе никой друг не е без порок.

Заради мене Ти, бидейки Бог, си приел моя образ и си извършил чудеса — изцерявал си прокажени, укрепявал си разслабени, спрял си кръвотечението на кръвоточивата чрез допир до дрехата Ти.

Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

След като премина река Йордан, ти се сдоби с покой безболезнен, като избяга от сладострастието на плътта, от което и нас избави, преподобна, чрез твоите молитви.

Слава на Отца и Сина и Светия Дух!

Теб, Троице, прославяме — Единия Бог: Свят, Свят, Свят си Отче, Сине, и Душе,

просто Същество, Единица, на Когото вечно се покланят.

И сега и винаги и во веки веков, амин.

От Тебе, Нетленна, Безмъжна Майко Дево, в брентното ми тяло се облече Създателят на вековете Бог и съедини със Себе Си човешкото естество.

Песен 6.

Ирмос: От все сърце извиках към щедрия Бог и Той ме чу от ада преизподен и от погубел живота ми изведе.

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Вдигни се и воювай срещу плътските страсти, както Иисус — срещу Амалик и гаваонците, като всякога побеждаваш измамните помисли.

Бог заповядва, душо: прекоси течащото естество на времето, както в древност ковчегът премина Йордан и завладей обещаното.

Както спаси Петър, зовящ: „Спаси ме!“, побързай, Спасителю, и мен да избавиш от

звяра, като протегнеш ръката Си и да ме изведеш от глъбината на греха.

Пристанище тихо Те зная, Владико, Владико Христе! Побързай да ме избавиш от непроходимите дълбочини на греха и отчаянието.

Слава на Отца и Сина и Светия Дух!

Аз съм Троица проста и неделима, разделена по Лица и Единица, съединена по естество, — така свидетелствуват Отец, Син и Божественият Дух.

И сега и винаги и во веки веков, амин.

Твоята утроба, Богородице, ни роди Бога, Който прие нашия образ. Него, прочее, моли, като Създател на всички, да бъдем оправдани по Твоите молитви.

След това: Господи помилвай, три пъти.

Слава, и сега:

Кондак, глас 6.

Душо моя, душо моя! Стани, защо спиш?
Краят се приближава и ще изпаднеш в смут.
Пробуди се, прочее, за да те пощади Христос
Бог, Който е навсякъде и всичко изпълва.

Песен 7.

*Ирмос: Съгрешихме, беззакония и неправди
вършихме пред Тебе: нито изпълнихме, нито
сторихме това, което Ти ни беше заповядал:
ала докрай не ни оставяй, Боже на отците ни.*

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Ти, душо, доброволно си натрупа греховете
на Манасия, като си издигна, като мерзки идоли,
страстите и умножи негодуванието; но като
подражаваш горещо на неговото покаяние,
придобий умиление.

Ти, душо моя, си проявила ревност към
Ахавовите мерзости, уви! Ти стана жилище
на плътските нечистотии и срамен съд на

страстите, но въздъхни от дълбините си и изповядай пред Бога своите грехове.

Затвори се за теб небето, душо и глад по Бога те обзе, както някога Ахав, за гдето не послуша думите на Тесвитянина Илия. Но ти подражай на Сарептската вдовица и нахрани душата на пророка.

В древност Илия дважди изгори по петдесет служители на Йезавела, след като за изобличение на Ахав погуби срамните пророци; а ти, душо, недей да подражаваш на двамата и бъди крепка.

Слава на Отца и Сина и Светия Дух!

Троице проста, неделима, единосъщна и едно естество — Светлини и Светлина, и три Свети и един Свят — така се възпява Бог Троица, но възпей и прославяй Живота и [трите] Животи, душо — Бога на всички.

И сега и винаги и во веки веков, амин.

Възпяваме Те, благославяме Те, на Тебе се покланяме, Богородителко, защото Ти роди Христа Бога – Единия от неразделната Троица и сама за нас, земните, отвори небесните жилища.

Песен 8.

Ирмос: Този, Когото небесните войнства прославят и пред Когото херувимите и серафимите треперят — Него, всички същества и творения, възпявайте, благославяйте и превъзнасяйте във всички векове.

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Правосъдни Спасителю, помилвай ме и ме избави от огъня, и от заплахата, която справедливо трябва да претърпя на Съда. Облекчи ме преди края, като ми дадеш добродетел и покаяние.

Като разбойника викам към Тебе: „Спомни си за мене!“ Като Петър плача горчиво: „Прости ми, Спасителю!“, като митаря стена; като блудницата проливам сълзи; приеми моето ридание, както прие на хананейката.

Изцели, Спасителю, гноенето на моята смирена душа; Единствен Лекарю, наложи ми пластир, елей и вино — дела на покаяние и умиление със сълзи.

На хананейката подражавам и викам към Сина Давидов: „Помилвай ме!“ Допирам се до Неговата дреха като жената, страдаща от кръвотечение; плача, както Марта и Мария над Лазар.

Да благославяме Отца и Сина и Светия Дух — Господа!

Безначални Отче, събезначални Сине, Утешителю благ, Дух на правдата, Родителю на Словото, Слово на безначалния Отец, Душе жив и съзидаващ, Троице Единице, помилвай ме!

И сега и винаги и во веки веков, амин.

Като от пурпурна коприна, Пречиста, в Твоята утроба се изтъка духовна багреница, плътта Емануилова и затова като истинска Божия Майка те почитаме.

Песен 9.

Ирмос: Неизказано е рождеството от безсеменно зачатие; нетленен е плодът на

несъчетаната с мъж Майка, защото Божието раждане обновява естеството. Затова всички родове, като Богоневестна Майка, православно Те величаем.

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Като изцеляваше болестите, Христос — Бог Слово, благовестеше на сиромасите, Той излекува сакатите, с митарите ядеше, с грешните беседваше и чрез допиране с ръка възвърна на Яйровата дъщеря душата, която вече беше я напуснала.

Митарят се спасяваше, блудницата живееше целомъдрено, а самохвалният фарисей бе осъден, защото първият викаше: „Бъди милостив към мене“, втората: „Помилвай ме!“, а фарисеят себе си възвеличаваше, говорейки: „Боже, благодаря Ти...“ и други безумни думи.

Закхей беше митар, но се спаси; Симон Фарисей се съблазни, а блудницата получи пълно опрощение от Онзи, Който има власт да прощава греховете — на нея, душо, побързай да подражаваш.

Не си проявила ревност, о, моя окаяна душо, като блудницата, която взе съда с мирото, със сълзи помазваше и с косите си отриваше нозете на Спасителя, Който разкъса свитъка с греховете ѝ.

Ти знаеш, душо моя, как бяха проклети градовете, на които Христос даде благата вест: бой се от тоя пример, да не пострадаш като тях, които Владиката сравни със содомлянните и ги осъди на ад.

Недей изпада в още по-голяма мъка, о, душо моя, чрез отчаянието, но като си слушала за вярата на хананейката, чиято дъщеря бе излекувана чрез Божието слово, и ти извикай отдън сърце: „Сине Давидов, спаси и мен!“ — тъй както тя зовеше към Христа.

Слава на Отца и Сина и Светия Дух!

Да прославим Отца, да превъзнесем Сина и с вяра да се поклоним на Божествения Дух — неразделната Троица, Единица по същество, като на Светлина и [три] Светлини, като на

Живот и [три] Живота, Която животвори и просвещава от край до край вселената.

И сега и винаги и во веки веков, амин.

Пречиста Богородителко! Пази Твоя град, защото чрез Тебе той с вяра царува, пак в Тебе се и утвърждава; и побеждавайки чрез Тебе, той надмогва всяко изкушение, пленява воюващите [срещу него] и управлява подвластните му.

Преподобни отче Андрее, моли Бога за нас!

Андрее досточтимми, отче преблажени, пастирю Критски! Не преставай да се молиш за ония, които те възпяват, та да се избавим от всеки гняв, скръб, гибел и прегрешения ние, които искрено почитаме твоята памет.

В четвъртък на първата седмица на светия Велик пост

Песен 1. Глас 6.

Ирмос: Помощник и покровител Той ми бе за спасение — Той е Бог мой и ще Го прославя, Бог на отца ми и ще Го превъзнасям, задето славно се прослави.

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Агнецо Божий, Който вземаш греховете на всички — сними от мене тежкото греховно бреме и като милосърден, дай ми сълзи на умиление.

Иисусе, пред Тебе падам: съгреших пред Теб, смили се над мен, сними от мене тежкото греховно бреме и, като милосърден, дай ми сълзи на умиление.

Не влизай в съд с мене, недей да претегляш делата ми, да изследваш думите ми, да изобличаваш стремленията ми; но презри

по щедростта Си злите ми дела и ме спаси,
Всесилний.

Време е за покаяние, при Тебе ида, мой
Създателю, сними от мене тежкото греховно
бреме и като милосърден, дай ми сълзи на
умиление!

Душевното богатство в грехове разсипах и
съм лишен от благочестиви добродетели, но
страдайки от глад зова: Дарителю на милостта
Господи, спаси ме!

Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

Като се покори на Христовия божествен
закон, ти изостави необузданите стремления
към удоволствията и пристъпи към Христа,
и с всецяло благоговение изпълни всички
добродетели като една.

Слава на Отца и Сина и Светия Дух!

Троице вечносъществуваща, на Която като
на Бог Един се кланяме, сними от мене тежкото
греховно бремене и като благосърдечна, дай ми
сълзи на покаяние!

И сега и винаги и во веки веков, амин.

Богородице, надеждо и застъпнице на ония, които те възпяват, сними от мене тежкото греховно бреме и като чиста Владичица, приеми ме в покаяние.

Песен 2.

Ирмос: Вижте, вижте, че Аз съм Бог, Който в древност като дъжд излях манната и в пустинята източих за Моя народ вода от камъка чрез едничката Моя десница и сила.

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

„Аз убих мъж — казваше Ламех с плач и ридание — и си причиних рана, убих младеж и си причиних струпеи“. А ти, о, моя душо, изобщо не трепериш, макар да си изкаляла плътта си и осквернила ума си.

Стълб ти намисли да иззидаш, душо, и твърда основа щеше да поставиш на похотите си, ако Творецът не беше възпрял твоите замисли и не бе съборил нàземи хитрите ти кроежи.

О, как станах ревнител на Ламех, древния убиец, като убих душата си, както той уби мъжа, ума си, както той — младежа, тялото си, както убиецът Каин погуби брата си, със собствените сладострастни устреми.

В древност Господ прати като дъжд огън от Господа, за да изгори отвратителното беззаконие на содомляните, а ти, душо, сама си разпали геенския огън, в който ще гориш.

Покрих се с рани и язви: ето ги вражите стрели, пронизали душата ми и тялото ми, ето ги струпеите, гнойните рани, омрачението — викат язвите на самоволните ми страсти.

Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

Тънейки в бездната на злото, ти, Марийо, ръцете си протегна към щедрия Бог и Той — както на Петър човеколюбиво — простря към теб божествена ръка, всячески искайки да се обърнеш.

Слава на Отца и Сина и Светия Дух!

Безначална, несътворена Троице, неразделна Единице, приеми ме каещия се, спаси ме,

съгрешилия — аз съм Твое създание, не ме презирай, но пощади ме, избави ме от осъждането на огън.

И сега и винаги и во веки веков, амин.

Пречиста Владичице, Богородителко, Надежда на прибягващите към Тебе и Пристан за обзетите от буря, с Твоите молитви склони на милост и към мене милостивия Твой Създател и Син.

Песен 3.

Ирмос: Утвърди, Господи, колебаещото се мое сърце върху камъка на Твоите заповеди, защото Ти единствен си Свят и Господ.

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Ти, душо, заприлича на древната египтянка Агар, понеже драговошно се превърна на робиня и роди нов Измаил — дързостта.

Ти знаеш, душо моя, за явената на Яков стълба от земята до небето: защо тогава не положи благочестието за крепка основа?

На Божия свещеник и усамотения цар Мелхиседек — подобие Христово, житие в мир сред човеците, — [душо] подражай!

Обърни се, постени, душо окаяна, преди да свърши тържеството на живота и преди Господ да заключи на брачния чертог вратата!

Не ставай стълб от сол, душо, обръщайки очи назад; нека те плаши примерът содомски, а ти бягай за спасение нагоре, към Сигор.

Недей отхвърля, о, Владико, моленията на възпяващите Те, но яви Твоята милост и на тия, които с вяра просят, дай прощение.

Слава на Отца и Сина и Светия Дух!

Проста, несъздадена Троице, безначално естество, възпявано в три Ипостаси, спаси нас, които с вяра се прекланяме пред Твоето могъщество.

И сега и винаги и во веки веков, амин.

Без мъж си родила във времето Син, [роден] от предвечен Отец, Богородице — о дивно чудо! — и си Го кърмила, пребъдвайки Дева.

Песен 4.

Ирмос: Чу пророкът за Твоето идване, Господи, и се уплаши, че ще се родиш от Дева и на човеците ще се явиш, и казваше: „Чух вестта за Теб и се уплаших“: слава на Твоето всемогъщество, Господи!

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Животът ми е кратковременен и пълен с горчиви и зли дела, но приеми ме в покаяние и призови ме чрез знание, та да не стана плячка, ни храна на чужденеца. Сам, о, Спасителю, над мене се смили!

Човекът, който бе облечен в царски сан, с венец и багреница, човек многоимотен и праведен, живеещ сред несметни богатства и стада, внезапно се лиши и от богатство, и от слава и от царство и стана сиромаш.

Макар да беше праведен и повече от всички непорочен, той не избегна уловката и примката на лукавия; а ти, окаяна душо, какво ще сториш ти, грехолюбива, ако те сполети внезапно нещо неочаквано?

Високопарен съм сега в словата, сърцето ми кораво е — напусто и навсуе; не ме осъждай с фарисея, Правосъдни, но дай ми повече от всичко смирението на митаря, едничък Щедри, и причисли ме с него.

Извърших грях, за зло употребих съда на плътта си, зная, Щедри! Но в покаяние ме приеми и призови ме чрез знание, та да не стана плячка, ни храна на чужденеца. Сам, Спасителю, над мене се смили!

Сам идол бях на себе си чрез страстите, вредейки на душата си, Щедри! Но в покаяние ме приеми и призови ме чрез знание, та да не стана плячка, ни храна на чужденеца. Сам, Спасителю, над мене се смили!

Гласа Ти не послушах, не постъпвах по Писанието Твое, Законодателю! Но в покаяние ме приеми и призови ме чрез знание, та да не стана плячка, ни храна на чужденеца. Сам, Спасителю, над мене се смили!

Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

Пропаднала на дъното на крайни безобразия, ти бе необузdana; ала обзета от възвишен помисъл, ти преславно възлезе на върха на добродетелите чрез крайни подвизи, Марийо, като учуди даже ангелското естество.

Слава на Отца и Сина и Светия Дух!

По естество неразделим и по Лица несливаем, Теб, Троичен Един Боже, богословя, като Един царуващ и съвместно Владеещ, на Тебе пея песента велика, във висините възпявана тройствено.

И сега и винаги и во веки веков, амин.

И раждаш, и пребъдваш в девство, и в двете естеството девствено запазваш: от Теб Родилият се обновява законите на естеството, а Го ражда утробата нераждаща. Където Бог поиска, там естественият закон се превъзмогва, защото Той върши всичко, каквото пожелае.

Песен 5.

Ирмос: Човеколюбецо, моля Ти се, просвети мене, който от нощен час в молитва подранява, и настави ме с повеленията Твои, и научи ме, Спасителю, да върши Твоята воля!

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Душо, подражай на прегърбената! Ела, падни в нозете Иисусови, да те изправи Той и да можеш да ходиш право по пътеките Господни.

Макар и да си Кладенец дълбок, Владико, ала вода ми дай от недрата Си пречисти, та пиейки, да не жадувам нивга вече, като Самарянката, защото Ти си изворът на живите води.

Сълзите да ми бъдат Силоам, Владико Господи, та да умия и аз гледеца на сърцето си и Тебе да съзра с ума си, Светлина предвечна!

Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

С желание безмерно ти, пребогата [майко], пожела да се поклониш на дървото на живота и жаждата ти беше утолена! Но удостой и мене да се сдобия със славата небесна!

Слава на Отца и Сина и Светия Дух!

Теб, Троице, прославяме — Единия Бог: Свят, Свят, Свят си Отче, Сине, и Душе, просто Същество, Единица, на Когото вечно се покланят.

И сега и винаги и во веки веков, амин.

От Тебе, Нетленна, Безмъжна Майко Дево, в моето естество се облече Създателят на вековете Бог, и съедини със Себе Си човешкото естество.

Песен 6.

Ирмос: От все сърце извиках към щедрия Бог и Той ме чу от ада преизподен и от погибел живота ми изведе.

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Спасителю, аз съм оная царска драхма, която в древност Ти изгуби, но, о, Боже Слово, като запалиш светилника на Твоя Предтеча, подири и намери Своя образ.

Стани и победи, както Иисус Навин победи Амалик, плътските страсти, като всякога побеждаваш и гаваонците — измамните помисли.

Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

За да угасиш жарта на страстите, ти непрестанно си проливала сълзи, Марийо, с пламенееща душа: дарувай и на мене, твоя раб, такава благодат!

Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

Безстрастие небесно си приела чрез най-прекрасно на земята житие, о, майко; затуй моли се и ония, които те възпяват, от страстите да се избавят!

Слава на Отца и Сина и Светия Дух!

Аз съм Троица проста и неделима, разделена по Лица и Единица, съединена по естество, — така свидетелстват Отец, Син и Божественият Дух.

И сега и винаги и во веки веков, амин.

Твоята утроба, Богородице, ни роди Бога, Който прие нашия образ. Него, прочее, моли, като Създател на всички, да бъдем оправдани по Твоите молитви.

*След това: Господи помилвай, три пъти.
Слава, и сега:*

Кондак, глас 6.

Душо моя, душо моя! Стани, защо спиш? Краят се приближава и ще изпаднеш в смут. Пробуди се, прочее, за да те пощади Христос Бог, Който е навсякъде и всичко изпълва.

Песен 7.

Ирмос: Съгрешихме, беззакония и неправди вършихме пред Тебе: нито изпълнихме, нито сторихме това, което Ти ни беше заповядал: ала докрай не ни оставяй, Боже на отците ни.

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Стопиха се дните ми, както сънят на пробуждащия се, затуй на одъра си, като Езекия, аз лея сълзи, да ми се дадат още години да живея; но кой ли Исаия за теб ще се застъпи, душо, ако не Бог на всички!

Падам в нозете Ти и Ти принасям вместо сълзи тия думи: „Съгреших, както не съгреши дори блудницата, и в беззаконие живях тъй, както никой друг на тоя свят! Ала смили се, Владико, над Своето създание и възвърни ме [от злото]!“

Погребах Твоя образ и Твоята заповед потъпках, помръкна цялата ми хубост — от страстите свещта угасна, о, Спасителю! Ала смили се и радостта — както Давид говори в песента си — ми върни!

Назад върни се, [душо] покай се, открий си тайните дела, разкрий ги на всезнаещия Бог: „Ти знаеш всички мои тайни, Спасителю единствен! Ала Сам ме помилвай — както Давид говори в песента си — по милостта Си!“

Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

Към Пречистата Божия Майка ти викна, отначало отбягна вилнежа на страстите, що насилно измъчват [душата], и в срам потопи врага, що те беше оплел: но дай помощ сега всред скърбите и на мен, Твоя раб!

Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

Този, Когото възлюби, Когото избра, за Когото измъчи плътта си, Него — Христа, моли сега за рабите ти, та като излее над всички ни милост, мир и покой да дарува на тия, що Го почитат.

Слава на Отца и Сина и Светия Дух!

Троице проста, неделима, едносъщна и едно естество — Светлини и Светлина, и три Свети и един Свят — така се възпява Бог Троица, но възпей и прославяй Живота и [трите] Животи, душо — Бога на всички.

И сега и винаги и во веки веков, амин.

Възпяваме Те, благославяме Те, на Тебе се покланяме, Богородителко, защото Ти роди Христа Бога – Единия от неразделната Троица и сама за нас, земните, отвори небесните жилища.

Песен 8.

Ирмос: Този, Когото небесните войнства прославят и пред Когото херувимите и серафимите треперят — Него, всички същества и творения, възпявайте, благославяйте и превъзнасяйте във всички векове.

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Изливайки до дъно стъкленицата със сълзи, както блудницата — върху главата Ти съда с миро, към Тебе викам като нея, дирещата милост, принасям Ти молба и прося да получа прошка!

Макар и никой да не е грешил пред Тебе като мен, но приеми и мен, Спасителю добросърдечен: със страх се кая и с любов зова: „Пред Теб едничкия аз съгреших, помилвай ме, Милостиви!“

Пощади, Спасителю, създанието Си, като Пастир погиналия потърси, пред заблудения побързай, от вълка го изтръгни, стори и мен овца на пасбището сред овците Твои!

Когато, о, Съдия, Ти седнеш като милосърден и страшната Си слава, Спасителю, явиш: о, колко страшно ще е! — пещта пламти, всички са в страх пред неподкупното Твое съдилище.

Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

Майката на незалязващата Светлина те просвети и от тъмата те освободи на страстите; затуй, след като влезе в благодатта духовна, Марио, теб вярно хвалещите просвети!

Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

Видял туй ново чудо, в благоговеен страх пред тебе, майко, стоеше божественият Зосима, понеже ангел в плът той виждаше и от боязън цял бе завладян, възпявайки Христа во веки.

Да благославяме Отца и Сина и Светия Дух — Господа!

Безначални Отче, събезначални Сине, Утешителю благ, Дух на правдата, Родителю на Словото, Слово на безначалния Отец, Душе жив и съзидаващ, Троице Единице, помилвай ме!

И сега и винаги и во веки веков, амин.

Като от пурпурна коприна, Пречиста, в Твоята утроба се изтъка духовна багреница, плътта Емануилова и затова като истинска Божия Майка те почитаме.

Песен 9.

Ирмос: Неизказано е рождеството от безсеменно зачатие; нетленен е плодът на несъчетаната с мъж Майка, защото Божието раждане обновява естеството. Затова всички родове, като Богоневестна Майка, православно Те величаем.

Припев: Помилвай ме, Боже, помилвай ме!

Давидов Сине, милостив бъди, спаси ме и помилвай ме Ти, Който бесноватия със слово изцели! С глас милосърден, като на разбойника, кажи и на мене: „Истина ти казвам, с Мен ще бъдеш в рая, когато дойда в славата Си!“

Единият разбойник хулеше Те, а другият наричаше Те Бог [макар] и двамата на кръст

покрай Тебе да висяха; но, Милосърдни, като на верния Ти разбойник, който позна Те като Бог, и на мене отвори вратите на славното Си царство!

Потръпваше творението, докле Те гледаше разпънат, разпадаха се планини и камъни, земята се тресеше с тях и адът опустяваше, а светлината дневна сливаше се с мрака, докле Те гледаше, Иисусе, прикован на Кръста!

Достойни плодове на покаяние недей от мен да търсиш, защото силата ми оскъдня; сърце във всяко време дай ми съкрушено, с духовна нищета, та тях, Спасителю единствен, да Ти принасям като приятна жертва!

Съдия мой и Сърцеведецо мой! Ти пак ще дойдеш с Ангелите да съдиш мирозданието цяло; тогава щом ме видиш с милосърден взор, Иисусе, пощади ме и смили се над мене, който в греха надминах цялото човешко естество.

Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

С необичайното си житие ти всички удиви: и ангелските множества и сборите човешки,

като живя безплатно и надмогна естеството, — с такова житие, Марийо, като с нозе безплатни ти стъпи върху река Йордан и прекоси я.

Преподобна майко Марийо, моли Бога за нас!

Склони към милост нашия Създател, преподобна майко, над хвалещите те: да ни избави от злострадания и скърби, връхлитащи ни отвсякъде, та като се спасим от напастите, да величаем непрестанно Господа, Който те е прославил.

Преподобни отче Андрее, моли Бога за нас!

Андрее досточtimi, отче преблажени, пастирю Критски! Не преставай да се молиш за ония, които те възпяват, та да се избавим от всеки гняв, скръб, гибел и прегрешения ние, които искрено почитаме твоята памет.

Слава на Отца и Сина и Светия Дух!

Да прославим Отца, да превъзнесем Сина и с вяра да се поклоним на Божествения Дух — неразделната Троица, Единица по същество, като на Светлина и [три] Светлини, като на

Живот и [три] Живота, Която животвори и просвещава от край до край вселената.

И сега и винаги и во веки веков, амин.

Пречиста Богородителко! Пази Твоя град, защото чрез Тебе той с вяра царува, пак в Тебе се и утвърждава; и побеждавайки чрез Тебе, той надмогва всяко изкушение, пленява воюващите [срещу него] и управлява подвластните му.

